

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 23.3.2018
COM(2018) 149 final

2018/0074 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα αποθέματα ιχθύων στα Δυτικά Ύδατα και στα παρακείμενα ύδατα, και τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1139 για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τη Βαλτική Θάλασσα και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007 και (ΕΚ) αριθ. 1300/2008

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η αλιεία στα Δυτικά Ύδατα και σε παρακείμενες περιοχές είναι εξαιρετικά περίπλοκη, με τη συμμετοχή σκαφών από τουλάχιστον επτά παράκτια κράτη μέλη, με τη χρήση ευρείας ποικιλίας διαφορετικών αλιευτικών εργαλείων με στόχο ένα ευρύ φάσμα διαφορετικών ειδών ιχθύων και οστρακοειδών. Ένα βασικό ζήτημα είναι ότι πολλά από τα σημαντικότερα βενθοπελαγικά αποθέματα (δηλαδή εκείνα που ζουν πάνω ή κοντά στον βυθό της θάλασσας) αλιεύονται στο πλαίσιο μεικτού τύπου αλιείας. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι κάθε φορά που ένα σκάφος ανασύρει τα αλιευτικά του εργαλεία, τα αλιεύματά του αποτελούνται από μείγμα διαφορετικών ειδών. Η σύνθεση του εν λόγω μείγματος αλλάζει ανάλογα με το είδος των αλιευτικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται και ανάλογα με το πότε και πού χρησιμοποιούνται.

Για τα αλιευτικά σκάφη που αλιεύουν αποθέματα ιχθύων τα οποία υπόκεινται σε συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (TAC), κάτι τέτοιο σημαίνει ότι η αλιεία θα πρέπει να διακόπτεται από τη στιγμή που η ποσόστωσή τους για το εν λόγω απόθεμα έχει εξαντληθεί. Πριν από την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική¹ (βασικός κανονισμός), τα σκάφη δεν χρειαζόταν να σταματούν την αλίευση όταν η ποσόστωσή τους για ένα από αυτά τα είδη εξαντλείτο. Αντ' αυτού, μπορούσαν να συνεχίσουν την αλιεία άλλου στοχευόμενου είδους και, ως εκ τούτου, συνεχιζόταν η αλίευση ειδών για τα οποία είχαν ήδη εξαντληθεί οι ποσοστά τους, παρά το γεγονός ότι δεν μπορούσαν νομίμως να εκφορτώσουν τα εν λόγω αλιεύματα. Τα αλιεύματα αυτά που υπερέβαιναν την ποσόστωση έπρεπε να απορριφθούν.

Με την καθιέρωση της υποχρέωσης εκφόρτωσης από τον βασικό κανονισμό, καθίσταται παράνομη η απόρριψη αλιευμάτων καθ' υπέρβαση της ποσόστωσης, από τη στιγμή που τίθεται πλήρως σε εφαρμογή. Κατά συνέπεια, τα σκάφη ενδέχεται να πρέπει να διακόψουν την αλιεία στις αρχές του έτους, μόλις εξαντληθεί η ποσόστωσή τους για το πλέον περιορισμένο απόθεμά τους. Στην περίπτωση αυτή, το πλέον περιορισμένο απόθεμα θα γινόταν αυτό που είναι γνωστό ως «περιοριστική ποσόστωση», διότι, μετά την εξάντληση της ποσόστωσης για το εν λόγω απόθεμα, θα παρεμποδίζονταν οι δυνατότητες συνέχισης της αλιείας για άλλα αποθέματα. Είναι, επομένως, επιθυμητό να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ορισμένα αποθέματα αλιεύονται από κοινού στο πλαίσιο μεικτού τύπου αλιείας κατά τον καθορισμό των TAC για τα εν λόγω αποθέματα. Μια τέτοια προσέγγιση αναμένεται ότι θα παρέχει πλεονεκτήματα τόσο για τη διατήρηση όσο και για την εκμετάλλευση των αποθεμάτων. Η παρούσα πρόταση ακολουθεί αυτή την προσέγγιση.

Ο βασικός κανονισμός έχει ως στόχο την επίλυση των προβλημάτων της υπεραλίευσης και των απορρίψεων ιχθύων, κατά τρόπο αποτελεσματικότερο σε σχέση με τη νομοθεσία του παρελθόντος. Ωστόσο, χωρίς πρόσθετη νομοθεσία, ο βασικός κανονισμός θα μπορούσε να οδηγήσει στην υποχρησιμοποίηση των ποσοστάσεων στους μεικτούς τύπους αλιείας των Δυτικών Υδάτων και δεν θα επέτρεπε την έγκριση εξαιρέσεων από την υποχρέωση εκφόρτωσης μετά τη λήξη των σχεδίων απόρριψης.

¹ ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22.

Λαμβανομένων υπόψη των αλληλεπιδράσεων στη βενθοπελαγική αλιεία των Δυτικών Υδάτων, είναι συνεπώς επιθυμητό να υπάρξει διαχείριση των αλιευτικών δυνατοτήτων από την άποψη της μεικτής αλιείας, η οποία, λόγω της πρόσφατης επιστημονικής προόδου, είναι πλέον διαθέσιμη. Μια τέτοια προσέγγιση θα ήταν επίσης συνεπής με την οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας. Το πρώτο βήμα προς την επίτευξη μιας τέτοιου είδους προσαρμοστικής διαχείρισης θα ήταν η ενσωμάτωση όλων των σχετικών αποθεμάτων σε ένα ενιαίο σχέδιο διαχείρισης. Αυτό θα περιλάμβανε στοχευόμενα ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας εκφρασμένα σε εύρος τιμών για κάθε απόθεμα, όπου είναι διαθέσιμα, τα οποία θα αποτελούσαν τη βάση για τον καθορισμό των ετήσιων συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (TAC) για τα συγκεκριμένα αποθέματα. Κάτι τέτοιο θα παρείχε ευελιξία για τον καθορισμό των TAC, γεγονός που θα μπορούσε να συμβάλει στην επίλυση των δυσκολιών που προκύπτουν στο πλαίσιο της μεικτής αλιείας. Επιπλέον, το σχέδιο θα ενσωμάτωνε μέτρα διασφάλισης για την παροχή ενός πλαισίου αποκατάστασης των αποθεμάτων, όταν αυτά πέφτουν κάτω από τα ασφαλή βιολογικά όρια.

Στόχος της πρότασης είναι να θεσπίσει ένα σχέδιο διαχείρισης για τα βενθοπελαγικά αποθέματα, συμπεριλαμβανομένων των αποθεμάτων ιχθύων βαθέων υδάτων, και την αλιεία τους στα Δυτικά Ύδατα. Το σχέδιο θα διασφαλίσει τη βιώσιμη εκμετάλλευση των εν λόγω αποθεμάτων, εξασφαλίζοντας ότι η εκμετάλλευσή τους πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αρχές της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (MSY/MBA) και της οικοσυστημικής προσέγγισης της διαχείρισης της αλιείας, καθώς και της προληπτικής προσέγγισης. Το σχέδιο θα εξασφαλίσει τη σταθερότητα των αλιευτικών δυνατοτήτων, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι η διαχείριση γίνεται με βάση τις πλέον επικαιροποιημένες επιστημονικές πληροφορίες σχετικά με τα αποθέματα, τους μεικτούς τύπους αλιείας και άλλες πτυχές του οικοσυστήματος και του περιβάλλοντος. Το σχέδιο θα διευκολύνει, επίσης, την εισαγωγή της υποχρέωσης εκφόρτωσης.

Η διαχείριση των αποθεμάτων που καθορίζουν τη συμπεριφορά των αλιέων και είναι σημαντικά από οικονομική άποψη θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με το εύρος τιμών Fmsy. Κατά συνέπεια, η διαχείριση του 95 % περίπου των εκφορτώσεων στα Δυτικά Ύδατα από πλευράς όγκου θα γίνεται σύμφωνα με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Η διαχείριση των υπολοίπων, ήτοι των αποθεμάτων που αλιεύονται κυρίως ως παρεμπίπτοντα αλιεύματα, θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την προληπτική προσέγγιση.

Η πρόταση δεν αποτελεί πρωτοβουλία στο πλαίσιο του προγράμματος βελτίωσης της καταλληλότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT). Παρ' όλα αυτά, θα συνέβαλε στην απλούστευση της ισχύουσας νομοθεσίας της Ένωσης. Προτείνεται να αντικατασταθούν τα πέντε υφιστάμενα πολυετή σχέδια βάσει μεμονωμένου είδους, που έχουν εγκριθεί με ξεχωριστούς κανονισμούς, ενσωματώνοντας όλα τα πολυετή σχέδια για τα διάφορα βενθοπελαγικά αποθέματα σε έναν κανονισμό. Τα πέντε υφιστάμενα σχέδια για μεμονωμένα είδη είναι τα εξής:

1. το πολυετές σχέδιο για το απόθεμα ρέγγας που κατανέμεται δυτικά της Σκωτίας και για την αλιεία του αποθέματος αυτού (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1300/2008)·
2. το πολυετές σχέδιο για τη γλώσσα στη Δυτική Μάγχη (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 509/2007)·
3. το πολυετές σχέδιο για τη γλώσσα στον Βισκαϊκό Κόλπο (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 388/2006)·
4. το σχέδιο αποκατάστασης των αποθεμάτων μερλούκιου του Βορρά (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 811/2004)·
5. το σχέδιο αποκατάστασης για τον μερλούκιο και την караβίδα στην Ιβηρική Χερσόνησο (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2166/2005).

Η εισαγωγή της νέας αυτής προσέγγισης θα επέτρεπε την επίτευξη των στόχων διατήρησης, ενώ, ταυτόχρονα, θα επέτρεπε την εξάλειψη των περιορισμών της αλιευτικής προσπάθειας, γεγονός που σημαίνει ότι μεγάλος αριθμός υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων και ελέγχου δεν θα απαιτούνταν πλέον. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση του διοικητικού φόρτου.

Το σχέδιο θα ισχύει για όλα τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης που αλιεύουν στα Δυτικά Ύδατα, ανεξαρτήτως του συνολικού μήκους τους, και αυτό συνάδει με τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ) και με την επίπτωση των σκαφών στα αντίστοιχα αποθέματα ιχθύων.

Από την 1η Ιανουαρίου 2014 ο βασικός κανονισμός καθορίζει τους κανόνες της ΚΑΛΠ, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων περί πολυετών σχεδίων, θεσπίζοντας την υποχρέωση εκφόρτωσης για αποθέματα που υπόκεινται σε ΤΑC και τη λεγόμενη περιφερειοποίηση. Οι εν λόγω διατάξεις αντικατοπτρίζονται στο σχέδιο ως εξής:

- Σύμφωνα με τις αρχές και τους στόχους των πολυετών σχεδίων που ορίζονται στο άρθρο 9 του βασικού κανονισμού, το σχέδιο είναι ένα σχέδιο μεικτής αλιείας, που βασίζεται κυρίως στον στόχο της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (ΜΒΑ).
- Το άρθρο 10 του βασικού κανονισμού απαριθμεί το περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων, το οποίο αφορά τους ποσοτικοποιημένους στόχους. Στο παρόν σχέδιο, οι συγκεκριμένοι στόχοι, που αντιστοιχούν στη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, εκφράζονται ως εύρος τιμών σύμφωνα με τις γνωμοδοτήσεις του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση των Θαλασσών (ΔΣΕΘ/ICES). Το εν λόγω εύρος τιμών καθιστά δυνατή τη διαχείριση των αποθεμάτων αυτών βάσει της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης, διατηρώντας παράλληλα υψηλό επίπεδο προβλεψιμότητας. Οι εν λόγω στόχοι συμπληρώνονται με διατάξεις διασφάλισης, οι οποίες συνδέονται με σημείο αναφοράς ενεργοποίησης της διατήρησης των αποθεμάτων. Για τα αλιευτικά αποθέματα για τα οποία διατίθενται, τα εν λόγω σημεία αναφοράς εκφράζονται ως βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής, η οποία λαμβάνεται από το ICES, συνήθως μέσω συγκριτικής αξιολόγησης. Ομοίως, για ορισμένες λειτουργικές μονάδες καραβίδας, τέτοια σημεία αναφοράς, εφόσον είναι διαθέσιμα, εκφράζονται ως αφθονία. Ελλείψει γνωμοδοτήσεων σχετικά με το επίπεδο βιομάζας αναπαραγωγής ή αφθονίας, η ενεργοποίηση της διατήρησης θα πρέπει να πραγματοποιείται όταν επιστημονικές γνωμοδοτήσεις αναφέρουν ότι ένα απόθεμα απειλείται. Ακολουθήθηκε η ίδια προσέγγιση για τον προσδιορισμό των στόχων, των επιδιώξεων και των διασφαλίσεων του σχεδίου και για την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης, όπως αυτή ορίζεται στον προσφάτως εκδοθέντα κανονισμό (ΕΕ) 2016/1139 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα αποθέματα γάδου, ρέγγας και παπαλίνας της Βαλτικής Θάλασσας και για τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2187/2005 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/2007 του Συμβουλίου².
- Σύμφωνα με το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού, η υποχρέωση εκφόρτωσης στα Δυτικά Ύδατα ισχύει για τα πελαγικά είδη από το 2015, για ορισμένους τύπους βενθοπελαγικής αλιείας και για τα είδη που προσδιορίζουν την αλιεία από το 2016, καθώς επίσης και για όλα τα άλλα είδη που υπόκεινται σε όρια αλιευμάτων από την

² ΕΕ L 191 της 15.7.2016, σ. 1.

1η Ιανουαρίου 2019. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κατανέμουν τα ΤΑC στα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους συνεκτιμώντας την πιθανή σύνθεση των αλιευμάτων και την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων. Για την επίτευξη του συγκεκριμένου στόχου, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν εθνικά μέτρα, όπως τη διατήρηση μέρους του αποθέματος των διαθέσιμων εθνικών ΤΑC ή την ανταλλαγή ποσοστώσεων με άλλα κράτη μέλη.

- Σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, όταν ανατίθεται στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης εκτελεστικών ή κατ' εξουσιοδότηση πράξεων για την επίτευξη των στόχων πολυετούς σχεδίου, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον μπορούν να υποβάλλουν κοινές συστάσεις, μεταξύ άλλων, για τη λήψη ορισμένων μέτρων. Για τον σκοπό αυτό, το σχέδιο προβλέπει περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για τη θέσπιση διατάξεων σχετικά με την υποχρέωση εκφόρτωσης και ειδικών μέτρων διατήρησης για ορισμένα αποθέματα.

Σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις της επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής επιτροπής αλιείας (ΕΤΟΕΑ), το σχέδιο δεν περιλαμβάνει ετήσια όρια αλιευτικής προσπάθειας (αριθμός ημερών στη θάλασσα). Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας σε εθνικό επίπεδο.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η πρόταση της Επιτροπής είναι συνεπής με το ισχύον νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση της αλιείας στα Δυτικά Ύδατα:

- Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου¹ καθορίζει το γενικό πλαίσιο για την ΚΑΛΠ και προσδιορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίζουν πολυετή σχέδια.
- Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/98 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών³ περιγράφει τα τεχνικά μέτρα διατήρησης, δηλαδή τους κανόνες σύνθεσης αλιευμάτων, το ελάχιστο μέγεθος ματιών, το ελάχιστο μέγεθος εκφόρτωσης, τις απαγορευμένες περιοχές και τις απαγορευμένες περιόδους για ορισμένους τύπους αλιείας. Επίσης, επιβάλλει περιορισμούς στην αλιεία με παρασυρόμενο δίχτυ. Επί του παρόντος βρίσκεται υπό επανεξέταση και πρόκειται να αντικατασταθεί εάν εγκριθεί η πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διατήρηση αλιευτικών πόρων και την προστασία θαλάσσιων οικοσυστημάτων μέσω τεχνικών μέτρων, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1967/2006, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1343/2011 και (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 894/97, (ΕΚ) αριθ.

³

EE L 125 της 27.4.1998, σ. 1.

850/98, (ΕΚ) αριθ. 2549/2000, (ΕΚ) αριθ. 254/2002, (ΕΚ) αριθ. 812/2004 και (ΕΚ) αριθ. 2187/2005⁴ του Συμβουλίου.

- Οι ετήσιοι κανονισμοί του Συμβουλίου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και για ομάδες αποθεμάτων ιχθύων που ισχύουν για τα Δυτικά Ύδατα καθορίζουν τα επίπεδα ΤΑC για τα σχετικά αποθέματα (πιο πρόσφατος και δεσμευτικός είναι επί του παρόντος ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/120 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2018, σχετικά με τον καθορισμό για το 2018, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα, και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα⁵).
- Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως ενωσιακού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006⁶ (εφεξής κανονισμός αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου) καθορίζει τις γενικές απαιτήσεις ελέγχου της αλιείας, καθώς και τις ειδικές απαιτήσεις ελέγχου των πολυετών σχεδίων.
- Η Επιτροπή προτείνει την εφαρμογή δυναμικών αναφορών στο εύρος τιμών F_{MSY} και στα σημεία αναφοράς διατήρησης. Η συγκεκριμένη προσέγγιση εγγυάται ότι οι εν λόγω παράμετροι, οι οποίες είναι ουσιώδεις για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων, δεν θα καταστούν παρωχημένες και το Συμβούλιο θα είναι πάντα σε θέση να χρησιμοποιεί τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις. Επιπλέον, θα πρέπει να ακολουθηθεί η ίδια προσέγγιση της πρόβλεψης δυναμικών αναφορών στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και για τη διαχείριση των αποθεμάτων στη Βαλτική Θάλασσα. Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/1139 θα πρέπει να τροποποιηθεί.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η πρόταση και οι στόχοι της συνάδουν με τις πολιτικές της Ένωσης, και ειδικότερα με τις πολιτικές που αφορούν το περιβάλλον, τα κοινωνικά θέματα, την αγορά και το εμπόριο.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Άρθρο 43 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- **Αρχή της επικουρικότητας**

Οι διατάξεις της πρότασης αφορούν τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, ήτοι μέτρα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Συνεπώς, η αρχή της επικουρικότητας δεν εφαρμόζεται.

- **Αρχή της αναλογικότητας**

⁴ COM/2016/0134 final - 2016/074 (COD)

⁵ EE L 27 της 31.01.2018, σ. 1

⁶ EE L 343 της 22.12.2009, σ. 1

Τα προτεινόμενα μέτρα συνάδουν με την αρχή της αναλογικότητας επειδή είναι κατάλληλα, αναγκαία και δεν υπάρχουν άλλα λιγότερο περιοριστικά μέτρα που να επιτρέπουν την επίτευξη των επιθυμητών στόχων της σχετικής πολιτικής.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Προτεινόμενη νομική πράξη: κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Πραγματοποιήθηκε διαβούλευση σε διάφορα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένων των ενδιαφερόμενων μερών, των επιστημόνων, του κοινού (συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων διοικήσεων) και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Ακολουθήθηκε η πλήρης διαδικασία αξιολόγησης, η οποία ήταν έτσι οργανωμένη, ώστε τα αρχικά καθήκοντα και τα θέματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν να έχουν καθοριστεί από την Επιτροπή, αλλά οι βασικές συνεισφορές σε όλα τα στάδια να έχουν προέλθει από τους επιστήμονες και άλλους εμπειρογνώμονες, και από ενδιαφερόμενα μέρη που συμμετείχαν πλήρως σε ολόκληρη τη διαδικασία.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η γνώμη των ενδιαφερόμενων μερών ζητήθηκε με τρόπο στοχευμένο κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων με το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Βορειοδυτικών Υδάτων και το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Νοτιοδυτικών Υδάτων. Τα Γνωμοδοτικά Συμβούλια είναι οργανώσεις των ενδιαφερόμενων μερών, που ιδρύθηκαν με την προηγούμενη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ το 2002 και φέρνουν σε επαφή τον κλάδο (τομείς αλιείας, μεταποίησης και εμπορίας) με άλλες ομάδες συμφερόντων, όπως περιβαλλοντικές και καταναλωτικές οργανώσεις. Τα Γνωμοδοτικά Συμβούλια οργανώνονται κατά θαλάσσιες λεκάνες, τα δε ανωτέρω Γνωμοδοτικά Συμβούλια παρέχουν συμβουλές σχετικά με την αλιεία εντός της γεωγραφικής περιοχής που καλύπτεται από την παρούσα πρόταση.

Από τις 22 Μαΐου έως τις 15 Σεπτεμβρίου 2015 διενεργήθηκε μεγάλου εύρους δημόσια διαβούλευση μέσω του διαδικτύου⁷. Συνολικά ελήφθησαν 28 λεπτομερείς εισηγήσεις από κράτη μέλη, γνωμοδοτικά συμβούλια, αντιπροσωπευτικές οργανώσεις του κλάδου, ΜΚΟ και το ευρύ κοινό. Τα κύρια συμπεράσματα είχαν ως ακολούθως:

- Το κύριο πρόβλημα ήταν το γεγονός ότι τα αποθέματα δεν βρίσκονται ακόμη στα επίπεδα της ΜΒΑ και, ως εκ τούτου, ο κλάδος δεν μπορεί να επωφεληθεί πλήρως από τη βιώσιμη αλιεία, καθώς και το γεγονός ότι τα υφιστάμενα πολυετή σχέδια δεν επαρκούν για τη χρήση του μέτρου διαχείρισης της νέας ΚΑΛΠ.
- Καθίσταται αναγκαία η ανάληψη δράσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γεγονός που προβλέπεται επίσης βάσει της Συνθήκης, αλλά θα πρέπει να γίνει σε συνεργασία με τον κλάδο της αλιείας.
- Εκφράζεται σαφής προτίμηση για μια πολυετή, προδραστική προσέγγιση έναντι μιας ετήσιας, αντιδραστικής προσέγγισης. Εντούτοις, μια αντιδραστική προσέγγιση μπορεί να εξακολουθεί να είναι αναγκαία σε μεταβαλλόμενες συνθήκες.

⁷

https://ec.europa.eu/info/consultations/multi-annual-plans-western-eu-waters_en

- Υπάρχει ανάγκη για ένα διαφανές και σταθερό πλαίσιο για την επίτευξη της ΜΒΑ, καθώς για ένα νομικό πλαίσιο για τη μακροπρόθεσμη υλοποίηση της υποχρέωσης εκφόρτωσης και της περιφερειακής προσέγγισης διαχείρισης της αλιείας. Σε ορισμένες παρατηρήσεις επισημαίνεται ότι το πεδίο εφαρμογής θα πρέπει να διευρυνθεί και να συμπεριλάβει περιβαλλοντικούς στόχους.
- Κρίνεται σκόπιμο να θεσπιστεί ένα πλαίσιο για τη συνεπή διαχείριση των κύριων ειδών εντός ενός πολυετούς σχεδίου διαχείρισης. Το εν λόγω πλαίσιο θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τη σύνθεση των αλιευμάτων και την κατανομή των ποσοστώσεων και να βασίζεται στη συνεκτίμηση πολλών ειδών. Το πλαίσιο θα πρέπει να καλύπτει περισσότερα είδη από τα κύρια. Θα πρέπει να επιδιωχθεί η επίτευξη συνέπειας με τη γεωγραφική κατανομή σε βιολογικό και αλιευτικό επίπεδο.
- Όσον αφορά τα είδη που θα πρέπει να καλύπτονται από το σχέδιο, υπήρξε σαφής διάσταση απόψεων μεταξύ των επαγγελματικών οργανώσεων αφενός, οι οποίες προέκριναν την εστίαση του σχεδίου στα είδη που είναι σημαντικότερα για την κύρια αλιεία, όπως καλύπτονται από τα σχέδια απόρριψης που εφαρμόζονται από το 2016 (π.χ. γάδος, μερλούκιος, ζαγκέτα, πεσκαντρίτσα), και των μη κυβερνητικών οργανώσεων, αφετέρου, οι οποίες τάχθηκαν υπέρ της άποψης ότι το σχέδιο θα πρέπει να καλύπτει ένα ευρύτερο φάσμα ειδών που αλιεύονται είτε ως κύριο είδος είτε ως παρεμπίπτον αλίευμα.
- Κατά τη διαχείριση της αλιείας θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι περιφερειακές ιδιαιτερότητες και η καλύτερη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών· θα πρέπει να εφαρμόζεται η προληπτική προσέγγιση.

Παράλληλα με την εν λόγω δημόσια διαβούλευση, διενεργήθηκε στοχευμένη έρευνα με πιο ακριβή και τεχνικά ερωτήματα. Η έρευνα απευθυνόταν στα γνωμοδοτικά συμβούλια, στις αρχές των κρατών μελών, στην Επιτροπή Αλιείας (PECH) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στην Επιτροπή Φυσικών Πόρων (NAT) της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

• **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Το μεγαλύτερο μέρος των εργασιών και διαβουλεύσεων που απαιτούνται για να καλυφθεί η αξιολόγηση της υφιστάμενης νομοθεσίας έχει διεξαχθεί από επιστήμονες που εργάζονται υπό την αιγίδα της επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής επιτροπής αλιείας (ΕΤΟΕΑ) και του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES), καθώς και από την ομάδα αξιολόγησης θαλάσσιων πόρων (MRAG) στο πλαίσιο σύμβασης πλαισίου με την Επιτροπή.

• **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις/έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Η ΕΤΟΕΑ, το ICES και η MRAG πραγματοποίησαν σειρά αξιολογήσεων των τρεχόντων σχεδίων διαχείρισης για μεμονωμένα είδη πριν από τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ. Επιπλέον, πραγματοποιείται συνεχής επιστημονική εξέταση των εφαρμοζόμενων διαχειριστικών μέτρων.

Τα πέντε υφιστάμενα σχέδια διαχείρισης δεν πληρούν τις απαιτήσεις της ΚΑΛΠ ούτε τις απαιτήσεις που καθορίζονται στα συμπεράσματα της διοργανικής ομάδας εργασίας⁸ και δεν

⁸ Η διοργανική ομάδα εργασίας για τα πολυετή σχέδια συστάθηκε το 2013 για να αντιμετωπίσει τα διοργανικά ζητήματα και να συμφωνήσει τα επόμενα βήματα για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης και της θέσπισης πολυετών σχεδίων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, καθώς και για να

συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ. Οι αξιολογήσεις των υφιστάμενων πολυετών σχεδίων από την επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας (ΕΤΟΕΑ) και το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES)⁹ κατέληξαν στα εξής συμπεράσματα:

- Σχετικά με το σχέδιο για τη ρέγγα δυτικά της Σκωτίας, το 2015 η συγκριτική αξιολόγηση του ICES κατέληξε στο συμπέρασμα ότι: «δεν εφαρμόστηκε κανένα προληπτικό σχέδιο για τα συνδυασμένα αποθέματα. Η συνδυασμένη αξιολόγηση του αποθέματος ρέγγας στις διαιρέσεις 6aN και 6aS/7bc αποτέλεσε αντικείμενο συγκριτικής αξιολόγησης το 2015. Τα αποθέματα είναι συνδυασμένα καθώς δεν είναι δυνατός ο διαχωρισμός τους σε εμπορικά αλιεύματα ή έρευνες»¹⁰.
- Σχετικά με το σχέδιο για τη γλώσσα στη Δυτική Μάγχη (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 509/2007), η ΕΤΟΕΑ διευκρίνισε το 2014 ότι «ο περιορισμός των TAC αποτελεί το μοναδικό αποτελεσματικό στοιχείο του σχεδίου». Επιπλέον, η ΕΤΟΕΑ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι: «Δεδομένης της πολυειδικής φύσης του συνόλου της αλιείας στην περιοχή, η ΕΤΟΕΑ θεωρεί ότι η αποτελεσματική διαχείριση της αλιείας θα επιτευχθεί καλύτερα με την ανάπτυξη και την εφαρμογή ενός περιφερειακού πολυετούς σχεδίου διαχείρισης της αλιείας», διότι κάτι τέτοιο θα «καταστήσει πιο αποτελεσματική τη διαχείριση και θα συμβάλει στην αποφυγή προβλημάτων ανισορροπίας των TAC». Όσον αφορά τους περιορισμούς της προσπάθειας, η ΕΤΟΕΑ επισήμανε ότι «το μεγαλύτερο μέρος της αλιευτικής προσπάθειας (εκφρασμένης σε kW-ημέρες αλιείας) που αναπτύσσεται στη Δυτική Μάγχη αποτελεί προσπάθεια που δεν ρυθμίζεται από το σχέδιο διαχείρισης για τη γλώσσα» και ότι «η προσπάθεια που προβλέπεται στο πλαίσιο του σχεδίου δεν ήταν περιοριστική για τους στόλους». Εάν τεθούν περιορισμοί στην προσπάθεια, «είναι πιθανό τα πλοία να επιστρέψουν στην παράκτια αλιεία όπου τα έξοδα κανσίμων είναι χαμηλότερα και η αφθονία της γλώσσας υψηλότερη. Εάν συμβεί κάτι τέτοιο, τα αλιεύματα ευρωπαϊκής χωματίδας μικρότερου μεγέθους του κανονικού μπορεί επίσης να αυξηθούν λόγω της αυξημένης αλιευτικής προσπάθειας σε περιοχές ωστοκίας»¹¹.
- Το σχέδιο για τη γλώσσα του Βισκαϊκού Κόλπου (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 388/2006) έχει ως στόχο την ανασύσταση του αποθέματος, αλλά δεν έχει καθοριστεί κάποιος στόχος στο πλαίσιο του σχεδίου για την επίτευξη της ΜΒΑ. Το 2011 η ΕΤΟΕΑ διατύπωσε την παρατήρηση ότι το σχέδιο «απαιτεί τον καθορισμό νέων βιολογικών στόχων όταν το απόθεμα ανακάμψει στο προληπτικό επίπεδο βιομάζας»¹². Ακόμη και αν το απόθεμα έφτασε σε αυτό το επίπεδο το 2010, δεν πραγματοποιήθηκε καμία αναθεώρηση.

εξετάσει τα ζητήματα των πολυετών σχεδίων και να διερευνήσει τις επιλογές προκειμένου να συμβάλει στη χάραξη της κατάλληλης μελλοντικής πορείας.

⁹ Οι εκθέσεις της ΕΤΟΕΑ σχετικά με την αξιολόγηση των επιδόσεων των υφιστάμενων πολυετών σχεδίων διατίθενται στη διεύθυνση <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/management-plans>.

¹⁰ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2015/2015/her-67bc.pdf>

¹¹ [ETOEA: Evaluation/scoping of Management plans - Evaluation of the multi-annual plan for the management of Western Channel sole \(Regulation EC 509/2007\) \(STECF-14-04\) \[Αξιολόγηση/οριοθέτηση πεδίου εφαρμογής των σχεδίων διαχείρισης - Αξιολόγηση του πολυετούς σχεδίου διαχείρισης για τη γλώσσα στη Δυτική Μάγχη \(κανονισμός ΕΚ 509/2007\) \(STECF-14-04\)\]](#), σ. 7 και 10

¹² [ETOEA: Impact Assessment of Bay of Biscay sole \(STECF-11-01\) \[Εκτίμηση επιπτώσεων για τη γλώσσα του Βισκαϊκού Κόλπου \(STECF-11-01\)\]](#), σ. 12

- Στο σχέδιο για τον μερλούκιο του Βορρά (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 811/2004), ο στόχος θεωρείται ότι επιτυγχάνεται όταν το μέγεθος του αποθέματος αναπαραγωγής διατηρείται πάνω από ασφαλή βιολογικά όρια επί δύο συνεχή έτη. Συνεπώς, δεν έχει σχεδιαστεί ειδικά για την επίτευξη της MBA. Εξάλλου, το ICES ανέφερε ότι «το ισχύον σχέδιο αποκατάστασης (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 811/2004) βασίζεται σε προληπτικά σημεία αναφοράς που δεν είναι πλέον κατάλληλα»¹³.
- Παρόμοιες παρατηρήσεις διατυπώθηκαν για το σχέδιο για τον μερλούκιο του Νότου και την караβίδα (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2166/2005): δεν έχει σχεδιαστεί για την επίτευξη MBA και, σύμφωνα με το ICES, χρησιμοποιεί «προληπτικά σημεία αναφοράς που δεν είναι πλέον κατάλληλα». Το 2010, η ΕΤΟΕΑ εκτίμησε ότι «η αναμενόμενη από το σχέδιο μείωση του στόχου θνησιμότητας λόγω αλιείας (F) από το 2006 δεν έχει επιτευχθεί», «ενώ η αλιευτική προσπάθεια που αποτελεί αντικείμενο ρύθμισης έχει μειωθεί, η επιχειρησιακή προσπάθεια (αλιευτική σταθμισμένη προσπάθεια) αυξήθηκε, καθώς η αλιευτική προσπάθεια μεταβιβάζεται σε εργαλεία που αλιεύουν περισσότερους μερλούκιους με την ίδια αλιευτική προσπάθεια» και «η F_{msy} πιθανώς να μην επιτευχθεί έως την προβλεπόμενη ημερομηνία του 2015. Κατά συνέπεια, το σχέδιο δεν κατορθώνει να επιτύχει τους καθορισμένους στόχους του»¹⁴.

Το καθεστώς «ημέρες στη θάλασσα» επίσης επικρίθηκε από ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη με το σκεπτικό ότι έχει ανεπιθύμητες επιπτώσεις που προκαλούν ζημιά στο περιβάλλον αντί να διατηρούν τα αλιευτικά αποθέματα, για παράδειγμα επειδή τα σκάφη με περιορισμένο αριθμό ημερών αλιείας πρέπει να αλιεύουν κοντά στην ακτή, όπου συγκεντρώνονται τα ιχθύδια.

• Εκτίμηση επιπτώσεων

Η εκτίμηση επιπτώσεων ενός πολυετούς σχεδίου για τα Δυτικά Ύδατα πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της νέας κοινής αλιευτικής πολιτικής και της αναδιατύπωσης των κανονισμών τεχνικών μέτρων. Η νέα ΚΑΛΠ περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, μια νέα υποχρέωση εκφόρτωσης, χρονοδιάγραμμα για την επίτευξη της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (MBA) και την περιφερειοποίηση. Στο πλαίσιο αυτό, πολλές εκθέσεις, μελέτες και συμβάσεις έχουν παράσχει στοιχεία για τα εν λόγω θέματα. Στα στοιχεία αυτά συμπεριλαμβάνονται:

- η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ·
- οι επιπτώσεις της εισαγωγής της υποχρέωσης εκφόρτωσης·
- οι κοινωνικοοικονομικές διαστάσεις της ΚΑΛΠ·
- η εκπόνηση νέου κανονισμού τεχνικών μέτρων·
- θέματα σχετικά με μεικτούς τύπους αλιείας της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης των φαινομένων αλίευσης με περιοριστική ποσόστωση·
- σκέψεις σχετικά με τις περιοχές διαχείρισης για τα νέα πολυετή σχέδια·
- σκέψεις επί της διαχείρισης με τη χρήση MBA.

¹³ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2016/2016/hke-nrtn.pdf>

¹⁴ [ΕΤΟΕΑ: Report of the Sub Group on Management Objectives and Strategies \(SGMOS 10-06\). Part d\) Evaluation of Multi-Annual Plan for hake and Nephrops in areas VIIIc and IXa, \[Έκθεση της υποομάδας για τους στόχους και τις στρατηγικές διαχείρισης \(SGMOS 10-06\). Μέρος δ\) Αξιολόγηση του πολυετούς σχεδίου για τον μερλούκιο και την караβίδα στις περιοχές VIIIc και IXa\], σ. 6](#)

Στην εκτίμηση επιπτώσεων εξετάστηκαν λεπτομερώς τρεις νομοθετικές επιλογές: επιλογή 1 - χρήση των υφιστάμενων σχετικών κανόνων της ΚΑΛΠ, επιλογή 2 - θέσπιση ενιαίου πολυετούς σχεδίου μεικτής αλιείας, επιλογή 3 - αντικατάσταση των υφιστάμενων σχεδίων με διάφορα πολυετή σχέδια μεικτής αλιείας.

Η **επιλογή 1** αντανakλά το ισχύον καθεστώς που δεν αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τα προβλήματα υπεραλίευσης και αναποτελεσματικής διακυβέρνησης (βλ. σημεία 1.4 και 3). Τα προβλήματα του ισχύοντος καθεστώτος είναι ακριβώς αυτά που προτίθεται να αντιμετωπίσει η πρωτοβουλία. Λόγω των αντιφατικών διατάξεων που θα εξακολουθούσαν συνεπώς να ισχύουν, η εν λόγω επιλογή δεν επιτυγχάνει σαφώς τους συγκεκριμένους στόχους.

Η **επιλογή 2** συνεπάγεται τη θέσπιση ενός ενιαίου σχεδίου που καλύπτει το σύνολο των Δυτικών Υδάτων. Συνεπώς, η συγκεκριμένη επιλογή θα λάμβανε υπόψη ότι πολλά από τα ίδια κράτη μέλη αλιεύουν τόσο στα Βορειοδυτικά όσο και στα Νοτιοδυτικά Ύδατα και, επιπλέον, ότι πολλοί στόλοι αλιεύουν σε αμφότερα τα ύδατα.

Επιπλέον, η θέσπιση ενιαίου σχεδίου θα επέτρεπε μολαταύτα την υποβολή κοινών συστάσεων που καλύπτουν συγκεκριμένους τύπους αλιείας είτε στα Βορειοδυτικά Ύδατα είτε στα Νοτιοδυτικά Ύδατα αντιστοίχως. Επιπρόσθετα, οι προτάσεις θα ακολουθήσουν ακριβώς το ίδιο μοντέλο για τα Βορειοδυτικά και τα Νοτιοδυτικά Ύδατα, όπως αυτό εγκρίθηκε στο πολυετές σχέδιο για τη Βαλτική Θάλασσα, και εν αναμονή της επικείμενης βελτίωσης που θα επιφέρει το πολυετές σχέδιο για τη Βόρεια Θάλασσα.

Η **επιλογή 3** συνεπάγεται τη θέσπιση δύο σχεδίων, τα οποία καλύπτουν τα Βορειοδυτικά και τα Νοτιοδυτικά Ύδατα αντίστοιχα. Η διαφορά μεταξύ αυτής της επιλογής και της επιλογής 2 θα ήταν, συνεπώς, ότι η συγκεκριμένη επιλογή θα αντικατόπτριζε την τρέχουσα ρύθμιση για την περιφερειοποίηση, καθώς αμφότερες οι περιοχές καλύπτονται από το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Βορειοδυτικών Υδάτων και το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Νοτιοδυτικών Υδάτων αντιστοίχως. Αυτές είναι οι περιοχές που χρησιμοποιήθηκαν από την ομάδα κρατών μελών των Βορειοδυτικών Υδάτων και από την ομάδα κρατών μελών των Νοτιοδυτικών Υδάτων για την έκδοση κοινής σύστασης για τα σχέδια απόρριψης.

Τα δύο σχέδια θα λειτουργούσαν, συνεπώς, ως φυσική συνέχεια των εργασιών που έγιναν μέσω των σχεδίων απόρριψης για την αξιολόγηση των απαιτήσεων διαχείρισης στον τομέα της αλιείας, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της ΚΑΛΠ (ήτοι η εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης και η επίτευξη της ΜΒΑ).

Ενώ οι επιλογές 2 και 3 συγκέντρωσαν υψηλότερη βαθμολογία σε σχέση με την επιλογή 1 του σεναρίου αναφοράς, οι προηγούμενες αναλύσεις κατέδειξαν ότι η **επιλογή 2: το ενιαίο πολυετές σχέδιο μεικτής αλιείας για το σύνολο των Δυτικών Υδάτων** έλαβε την καλύτερη βαθμολογία με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

- αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα·
- μείωση του διοικητικού φόρτου·
- επίτευξη των γενικών βασικών στόχων της ΚΑΛΠ·
- παροχή πλαισίου διαχείρισης για τη διευκόλυνση της σταθερότητας και της προβλεψιμότητας.

Επιπλέον, η θέσπιση ενιαίου σχεδίου διαχείρισης θα απλοποιήσει το νομικό πλαίσιο και θα μειώσει τον διοικητικό φόρτο για τα κράτη μέλη και τον κλάδο.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Μολονότι το σχέδιο αυτό δεν συνδέεται με το πρόγραμμα REFIT, μειώνει την κανονιστική επιβάρυνση, δεδομένου ότι θα αντικαταστήσει πέντε κανονισμούς που πρόκειται να συγχωνευθούν σε αυτό το σχέδιο. Επιπλέον, καταργεί τα περίπλοκα καθεστώτα «ημέρες στη θάλασσα», τα οποία απαιτούσαν πρόσθετους διοικητικούς πόρους για τη διαχείριση και την παρακολούθηση.

Το τρέχον σύστημα επιβάλλει σημαντικό οικονομικό κόστος στις επιχειρήσεις και ιδίως στις ΜΜΕ· το κόστος αυτό οφείλεται στην περίπλοκη νομοθεσία και θα αποφευχθεί στο μέλλον (άμεσα οφέλη απλούστευσης). Η βιώσιμη εκμετάλλευση θα παράσχει μεγαλύτερη αποδοτικότητα, η οποία θα οδηγήσει σε βελτίωση των οικονομικών επιδόσεων. Οι αλιείς θα έχουν μεγαλύτερη ελευθερία να αποφασίζουν που και πότε θα αλιεύσουν. Η κατάργηση του καθεστώτος αλιευτικής προσπάθειας μειώνει όχι μόνο τη διοικητική επιβάρυνση του κλάδου, συμπεριλαμβανομένης της συχνής υποβολής εκθέσεων, αλλά και την επιβάρυνση των εθνικών διοικήσεων που επεξεργάζονται και παρακολουθούν τις εν λόγω εκθέσεις.

Το σχέδιο διαχείρισης για τη ρέγγα δυτικά της Σκωτίας, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1300/2008 του Συμβουλίου, θα καταργηθεί. Το σχέδιο έχει καταστεί παρωχημένο λόγω αλλαγής της επιστημονικής αντίληψης περί των σχετικών αποθεμάτων.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Άνευ αντικειμένου

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δεν υπάρχουν δημοσιονομικές επιπτώσεις

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Το σχέδιο προβλέπει την περιοδική αξιολόγηση των επιπτώσεων του στα σχετικά αποθέματα, βάσει επιστημονικής γνωμοδότησης. Είναι πρωταρχικής σημασίας να προσδιοριστεί η κατάλληλη χρονική περίοδος για την εν λόγω αξιολόγηση: μια χρονική περίοδος που δίνει τη δυνατότητα να ληφθούν και να υλοποιηθούν περιφερειοποιημένα μέτρα, καθώς και να παρουσιαστούν τα αποτελέσματα στα αποθέματα και την αλιευτική δραστηριότητα. Θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη η μέθοδος εργασίας των επιστημονικών φορέων, συμπεριλαμβανομένης της τακτικής συγκριτικής αξιολόγησης που διενεργούν. Πρόσφατα, οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις δεν ήταν δυνατό να υποβληθούν λόγω ανεπαρκών δεδομένων ή τάσεων προς αξιολόγηση, όταν η αξιολόγηση αφορούσε περίοδο τριών ετών. Κατά συνέπεια, το σχέδιο θα πρέπει να αξιολογείται ανά πενταετία.

Ως προς αυτό, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η περιοδική αξιολόγηση των επιπτώσεων του σχεδίου δεν εμποδίζει τους νομοθέτες να τροποποιούν το σχέδιο, σε περίπτωση που απαιτείται λόγω νέων εξελίξεων.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Σύμφωνα με τη γενικότερη φιλοδοξία της ΚΑΛΠ για διατήρηση των αλιευτικών πόρων και λαμβανομένων, ειδικότερα, υπόψη των άρθρων 9 και 10 του βασικού κανονισμού που απαιτούν την κατάρτιση πολυετών σχεδίων, τα κύρια στοιχεία του σχεδίου είναι τα ακόλουθα:

- Το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου είναι τα βενθοπελαγικά αποθέματα, συμπεριλαμβανομένων των αποθεμάτων ιχθύων βαθέων υδάτων, στα Δυτικά Ύδατα και οι αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων. Το σχέδιο καλύπτει επίσης την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης και τεχνικά μέτρα για όλα τα αποθέματα και τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων στα Δυτικά Ύδατα.
- Στόχοι και επιδιώξεις (επίτευξη επιπέδων θνησιμότητας λόγω αλιείας που συνάδουν με την αρχή της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης). Σύμφωνα με το άρθρο 10 του βασικού κανονισμού, οι στόχοι θα πρέπει να είναι ποσοτικοποιήσιμοι. Οι προτεινόμενοι στόχοι εκφράζονται ως εύρος τιμών θνησιμότητας λόγω αλιείας (F) συμβατό με την επίτευξη μέγιστης βιώσιμης απόδοσης F_{MSY} , σύμφωνα με τις υποδείξεις του ICES. Το εν λόγω εύρος τιμών F_{MSY} καθιστά δυνατή τη διαχείριση των σχετικών αποθεμάτων βάσει της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης και επιτρέπει προσαρμογές σε περίπτωση μεταβολών στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, διατηρώντας παράλληλα υψηλό επίπεδο προβλεψιμότητας.
- Σημεία αναφοράς διατήρησης, εκφραζόμενα σε τόνους βιομάζας αποθέματος αναπαραγωγής ή αφθονία σε αριθμούς, που περιλαμβάνονται στο σχέδιο, προσδιορίζονται από το ICES, συνήθως μέσω της συγκριτικής αξιολόγησης που διενεργεί. Ελλείψει γνωμοδοτήσεων σχετικά με τα σημεία αναφοράς βιομάζας αποθέματος αναπαραγωγής ή αφθονίας, θα πρέπει να αναλαμβάνεται δράση όταν επιστημονικές γνωμοδοτήσεις αναφέρουν ότι ένα απόθεμα απειλείται.
- Τα μέτρα διασφάλισης και τα ειδικά μέτρα διατήρησης συνδέονται με τα σημεία αναφοράς διατήρησης. Όταν οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις αναφέρουν ότι οποιοδήποτε από τα σχετικά αποθέματα βρίσκεται κάτω από το εν λόγω σημείο, το TAC για το εν λόγω απόθεμα πρέπει να μειώνεται. Το εν λόγω μέτρο είναι δυνατόν να συμπληρώνεται με μέτρα, όπου κρίνεται απαραίτητο, όπως τεχνικά μέτρα ή μέτρα έκτακτης ανάγκης από την Επιτροπή ή το κράτος μέλος.
- Διατάξεις σχετικά με την υποχρέωση εκφόρτωσης που πρέπει να θεσπίζονται δυνάμει της περιφερειοποίησης, οι οποίες είναι απαραίτητες για την πλήρη εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης. Θα παρέχουν επίσης τη νομική βάση για πιθανές μελλοντικές εξαιρέσεις υψηλής επιβιωσιμότητας και εξαιρέσεις περί του ελαχίστου («de minimis»), σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα αποθέματα ιχθύων στα Δυτικά Ύδατα και στα παρακείμενα ύδατα, και τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1139 για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τη Βαλτική Θάλασσα και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007 και (ΕΚ) αριθ. 1300/2008

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁵,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, για το δίκαιο της θάλασσας, στην οποία η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος, προβλέπει υποχρεώσεις διατήρησης, συμπεριλαμβανομένων της διατήρησης ή της αποκατάστασης των πληθυσμών των αλιευόμενων ειδών σε επίπεδα τα οποία μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (ΜΒΑ).
- (2) Στην παγκόσμια σύνοδο κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη που πραγματοποιήθηκε στη Νέα Υόρκη το 2015, η Ένωση και τα κράτη μέλη της δεσμεύτηκαν για την αποτελεσματική ρύθμιση της αλίευσης, την εξάλειψη της υπεραλίευσης, της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας και των καταστροφικών αλιευτικών πρακτικών και για την εφαρμογή επιστημονικά τεκμηριωμένων σχεδίων διαχείρισης, προκειμένου να αποκατασταθούν τα αποθέματα ιχθύων, το συντομότερο δυνατόν, τουλάχιστον σε επίπεδα που μπορούν να παράγουν ΜΒΑ, όπως καθορίζεται από τα βιολογικά τους χαρακτηριστικά.
- (3) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁶ θεσπίζει τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ) σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης. Η ΚΑΛΠ θα πρέπει να συμβάλλει

¹⁵ ΕΕ C της , σ. .

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22).

στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, στη βιώσιμη διαχείριση όλων των ειδών που τυγχάνουν εμπορικής εκμετάλλευσης και, ιδίως, στην επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης έως το 2020, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷.

- (4) Στους στόχους της ΚΑΛΠ περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η διασφάλιση περιβαλλοντικά βιώσιμης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας μακροπρόθεσμα, η εφαρμογή της προληπτικής προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας και η υλοποίηση οικοσυστημικής προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας.
- (5) Για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ, πρόκειται να θεσπιστούν ορισμένα μέτρα διατήρησης, κατά περίπτωση, σε οποιονδήποτε συνδυασμό αυτών, όπως πολυετή σχέδια, τεχνικά μέτρα, καθορισμός και κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων.
- (6) Σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, τα πολυετή σχέδια θα πρέπει να βασίζονται σε επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις. Σύμφωνα με τις συγκεκριμένες διατάξεις, το εν λόγω σχέδιο θα πρέπει να περιλαμβάνει σκοπούς, ποσοτικοποιημένους στόχους με σαφή χρονοδιαγράμματα, σημεία αναφοράς διατήρησης και μέτρα διασφάλισης, καθώς και τεχνικά μέτρα που αποβλέπουν στην αποφυγή και τη μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.
- (7) Ως «βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις» νοούνται οι διαθέσιμες στο κοινό επιστημονικές γνωμοδοτήσεις που υποστηρίζονται από τα πλέον επικαιροποιημένα επιστημονικά δεδομένα και μεθόδους και είτε έχουν εκδοθεί είτε έχουν αναθεωρηθεί από ανεξάρτητους επιστημονικούς φορείς αναγνωρισμένους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε διεθνές επίπεδο.
- (8) Η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για τα αποθέματα στο πλαίσιο του πολυετούς σχεδίου. Προς τον σκοπό αυτό, συνάπτει μνημόνια συμφωνίας με το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES). Η επιστημονική γνωμοδότηση από το ICES θα πρέπει να βασίζεται στο συγκεκριμένο πολυετές σχέδιο και θα πρέπει να υποδεικνύει, ειδικότερα, το εύρος τιμών των σημείων αναφοράς FMSY και βιομάζας, ήτοι τα MSY Btrigger και Blim. Οι εν λόγω τιμές θα πρέπει να υποδεικνύονται στις σχετικές γνωμοδοτήσεις για τα αποθέματα και, ενδεχομένως, σε οποιεσδήποτε άλλες διαθέσιμες στο κοινό επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, μεταξύ άλλων, επί παραδείγματι, στη γνωμοδότηση περί μεικτής αλιείας που εκδίδεται από το ICES.
- (9) Οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 811/2004¹⁸, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005¹⁹, (ΕΚ) αριθ. 388/2006²⁰, (ΕΚ) αριθ. 509/2007²¹, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008²² και (ΕΚ) αριθ. 1342/2008²³ του

¹⁷ Οδηγία 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θάλασσα στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).

¹⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 811/2004 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση μέτρων αποκατάστασης των αποθεμάτων μερλούκιου του Βορρά (ΕΕ L 150 της 30.4.2004, σ. 1)

¹⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2166/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2005, για τη θέσπιση μέτρων αποκατάστασης των αποθεμάτων μερλούκιου του Νότου και καραβίδας στην Κανταβρική Θάλασσα και στη Δυτική Ιβηρική Χερσόνησο και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/98 για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών (ΕΕ L 345 της 28.12.2005, σ. 5)

Συμβουλίου ορίζουν τους κανόνες για την εκμετάλλευση των αποθεμάτων μερλούκιου του Βορρά, μερλούκιου του Νότου και καραβίδας στην Κανταβρική Θάλασσα και στη Δυτική Ιβηρική Χερσόνησο, γλώσσας στον Βискаϊκό Κόλπο, γλώσσας στη Δυτική Μάγχη, ρέγγας δυτικά της Σκωτίας και γάδου στο Kattegat, στη Βόρεια Θάλασσα στην περιοχή Δυτικά της Σκωτίας και στη Θάλασσα της Ιρλανδίας. Αυτά και άλλα βενθοπελαγικά αποθέματα αλιεύονται στο πλαίσιο μεικτού τύπου αλιείας. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να καθιερωθεί ένα ενιαίο πολυετές σχέδιο, το οποίο θα συνεκτιμά τις εν λόγω τεχνικές αλληλεπιδράσεις.

- (10) Επιπλέον, ένα πολυετές σχέδιο αυτού του είδους θα πρέπει να εφαρμόζεται στα βενθοπελαγικά αποθέματα και την αλιεία τους στα Βορειοδυτικά Ύδατα, τα οποία περιλαμβάνουν τα Βορειοδυτικά Ύδατα και τα Νοτιοδυτικά Ύδατα. Πρόκειται για στρογγυλόψαρα, πλατύψαρα, χονδριχθύες και καραβίδες (*Nephrops norvegicus*) που ζουν πάνω ή κοντά στον πυθμένα της στήλης ύδατος.
- (11) Ορισμένα βενθοπελαγικά αποθέματα αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης τόσο στα Δυτικά Ύδατα όσο και στα παρακείμενα ύδατα. Ως εκ τούτου, το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του σχεδίου σχετικά με τους στόχους και τις διασφαλίσεις για τα αποθέματα που αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης κυρίως στα Δυτικά Ύδατα θα πρέπει να επεκταθεί σε αυτές τις περιοχές εκτός των Δυτικών Υδάτων. Επιπλέον, για τα αποθέματα που απαντώνται επίσης στα Δυτικά Ύδατα και που αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης κυρίως εκτός των Δυτικών υδάτων, θα πρέπει να καθοριστούν οι στόχοι και οι διασφαλίσεις στα πολυετή σχέδια για περιοχές εκτός των Δυτικών Υδάτων όπου γίνεται κυρίως η εκμετάλλευση των εν λόγω αποθεμάτων, επεκτείνοντας το πεδίο εφαρμογής των συγκεκριμένων πολυετών σχεδίων ώστε να καλύπτουν και τα Δυτικά Ύδατα.
- (12) Το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής του πολυετούς σχεδίου θα πρέπει να βασίζεται στη γεωγραφική κατανομή των αποθεμάτων που υποδεικνύεται στις τελευταίες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για τα αποθέματα που εκδίδονται από το ICES. Οι μελλοντικές αλλαγές στη γεωγραφική κατανομή των αποθεμάτων, όπως καθορίζονται στο πολυετές σχέδιο, ενδέχεται να κριθούν απαραίτητες, είτε λόγω βελτίωσης των επιστημονικών πληροφοριών, είτε λόγω μετανάστευσης των αποθεμάτων. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την προσαρμογή της γεωγραφικής κατανομής των αποθεμάτων που προβλέπεται στο πολυετές σχέδιο, εάν οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις που παρέχονται από το ICES υποδεικνύουν κάποια μεταβολή στη γεωγραφική κατανομή των σχετικών αποθεμάτων.

²⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 388/2006 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος για τη βιώσιμη εκμετάλλευση του αποθέματος γλώσσας στον Βискаϊκό Κόλπο (ΕΕ L 65 της 7.3.2006, σ. 1)

²¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 509/2007 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 2007, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου βιώσιμης εκμετάλλευσης του αποθέματος γλώσσας στη Δυτική Μάγχη (ΕΕ L 122 της 11.5.2007, σ. 7)

²² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1300/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για το απόθεμα ρέγγας που κατανέμεται δυτικά της Σκωτίας και για την αλιεία του αποθέματος αυτού (ΕΕ L 344 της 20.12.2008, σ. 6)

²³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη σύσταση μακροπρόθεσμου σχεδίου για τα αποθέματα γάδου και τις αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται τα αποθέματα αυτά και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 423/2004 (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 20)

- (13) Στην περίπτωση αποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος τα οποία εκμεταλλεύονται επίσης τρίτες χώρες, η Ένωση επιδιώκει να συνεργαστεί με τις εν λόγω τρίτες χώρες με σκοπό να διασφαλίσει ότι η διαχείριση των αποθεμάτων αυτών γίνεται με τρόπο βιώσιμο που συνάδει με τους στόχους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, και ιδίως με το άρθρο 2 παράγραφος 2 αυτού, καθώς και του παρόντος κανονισμού. Όταν δεν συνάπτεται επίσημη συμφωνία, η Ένωση καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια να επιτύχει κοινές ρυθμίσεις για την αλίευση τέτοιων αποθεμάτων προκειμένου να καταστεί δυνατή η βιώσιμη διαχείριση, προωθώντας έτσι ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις της Ένωσης.
- (14) Στόχος του εν λόγω σχεδίου θα πρέπει να είναι η συμβολή στην επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ και, ιδίως, η επίτευξη και η διατήρηση της ΜΒΑ για τα στοχευόμενα αποθέματα, η εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης για τα βενθοπελαγικά αποθέματα που υπόκεινται σε όρια αλιευμάτων, η εξασφάλιση επαρκούς επιπέδου διαβίωσης για όσους εξαρτώνται από τις αλιευτικές δραστηριότητες, λαμβάνοντας υπόψη την παράκτια αλιεία και τις κοινωνικοοικονομικές πτυχές. Το σχέδιο θα πρέπει να εφαρμόζει την οικοσυστημική προσέγγιση ως προς τη διαχείριση της αλιείας για να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Θα πρέπει να συνάδει με την περιβαλλοντική νομοθεσία της Ένωσης, και ειδικότερα με τον στόχο της επίτευξης καλής περιβαλλοντικής κατάστασης έως το 2020 (σύμφωνα με την οδηγία 2008/56/ΕΚ) και τους στόχους της οδηγίας 2009/147/ΕΚ και της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου. Το εν λόγω σχέδιο θα πρέπει επίσης να καθορίζει τις λεπτομέρειες για την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης στα ενωσιακά ύδατα των Δυτικών Υδάτων για όλα τα αποθέματα ειδών στα οποία εφαρμόζεται η υποχρέωση εκφόρτωσης σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
- (15) Το άρθρο 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 απαιτεί να καθορίζονται οι αλιευτικές δυνατότητες σύμφωνα με τον στόχο που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 αυτού και να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τους στόχους, τα χρονοδιαγράμματα και τα περιθώρια που περιγράφονται στα πολυετή σχέδια.
- (16) Ενδείκνυται να προσδιοριστεί ο στόχος της θνησιμότητας λόγω αλιείας (F) που αντιστοιχεί στον στόχο επίτευξης και διατήρησης της ΜΒΑ ως εύρος τιμών συμβατό με την επίτευξη ΜΒΑ(F_{MSY}). Το εν λόγω εύρος τιμών, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, είναι απαραίτητο προκειμένου να παρέχεται ευελιξία ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, να συμβάλλει στην εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης και να λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά της μεικτής αλιείας. Το εύρος τιμών F_{MSY} θα πρέπει να υπολογίζεται από το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES), ιδίως στις περιοδικές γνωμοδοτήσεις του όσον αφορά τα αλιεύματα. Με βάση το εν λόγω σχέδιο, το εύρος τιμών καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να συνεπάγεται μείωση της μακροπρόθεσμης απόδοσης που δεν υπερβαίνει το 5 % σε σύγκριση με τη ΜΒΑ²⁴. Το ανώτατο όριο του εύρους τιμών είναι απαραίτητο, ούτως ώστε η πιθανότητα μείωσης του αποθέματος κάτω του οριακού σημείου αναφοράς για τη βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής B_{lim} να μην υπερβαίνει το 5 %. Το εν λόγω ανώτατο όριο συνάδει επίσης με τον «γνωμοδοτικό κανόνα» του ICES, σύμφωνα με τον οποίο όταν η βιομάζα αναπαραγωγής ή η αφθονία βρίσκεται σε δυσμενή

²⁴

Αίτημα της ΕΕ προς το ICES για παροχή εύρους τιμών FMSY για επιλεγμένα αποθέματα στις υποπεριοχές ICES 5 έως 10

κατάσταση, η F πρέπει να μειώνεται σε τιμή που δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που ισούται με την τιμή του σημείου F_{MSY} πολλαπλασιαζόμενη με τη βιομάζα αναπαραγωγής ή την αφθονία στο σύνολο των επιτρεπόμενων αλιευμάτων (TAC) του έτους διαιρούμενη με το $MSY B_{trigger}$. Το ICES λαμβάνει υπόψη του τις εν λόγω εκτιμήσεις και τον γνωμοδοτικό κανόνα κατά την παροχή επιστημονικών συμβουλών σχετικά με τη θνησιμότητα λόγω αλιείας και τις αλιευτικές δυνατότητες.

- (17) Προκειμένου να καθορίζονται οι αλιευτικές δυνατότητες, θα πρέπει να υπάρχει ένα ανώτατο όριο για το εύρος τιμών F_{MSY} υπό κανονικές συνθήκες και, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο απόθεμα θεωρείται ότι βρίσκεται σε καλή κατάσταση, ένα ανώτατο όριο για το συγκεκριμένο εύρος τιμών θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για ορισμένες περιπτώσεις. Οι αλιευτικές δυνατότητες θα πρέπει να καθορίζονται στο ανώτατο όριο μόνο εάν, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων ή αποδείξεων, είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό όσον αφορά τη μεικτή αλιεία ή εάν είναι απαραίτητο προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση ζημιάς σε απόθεμα εξαιτίας της δυναμικής των αποθεμάτων εντός ενός συγκεκριμένου είδους ή μεταξύ ειδών, ή προκειμένου να περιοριστούν οι ετήσιες διακυμάνσεις των αλιευτικών δυνατοτήτων.
- (18) Για τα αποθέματα για τα οποία είναι διαθέσιμοι στόχοι που σχετίζονται με τη ΜΒΑ, και για τους σκοπούς της εφαρμογής των μέτρων διασφάλισης, είναι αναγκαίο να καθοριστούν σημεία αναφοράς διατήρησης εκφρασμένα ως επίπεδα ενεργοποίησης βιομάζας αναπαραγωγής για αποθέματα ιχθύων, καθώς και ως επίπεδα ενεργοποίησης αφθονίας για την καραβίδα.
- (19) Θα πρέπει να προβλεφθούν κατάλληλα μέτρα διασφάλισης για την περίπτωση που το μέγεθος του αποθέματος κατέρχεται κάτω από τα εν λόγω επίπεδα. Τα μέτρα διασφάλισης θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη μείωση των αλιευτικών δυνατοτήτων και ειδικά μέτρα διατήρησης, όταν οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις αναφέρουν ότι απαιτείται λήψη διορθωτικών μέτρων. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να συμπληρώνονται με όλα τα άλλα μέτρα, κατά περίπτωση, όπως τα μέτρα της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 ή τα μέτρα κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
- (20) Θα πρέπει να είναι δυνατός ο ορισμός των συνόλων επιτρεπόμενων αλιευμάτων (TAC) για την καραβίδα στα Δυτικά Ύδατα, ως το άθροισμα των ορίων αλιευμάτων που καθορίζονται για κάθε λειτουργική μονάδα και των στατιστικών τετραγώνων εκτός των λειτουργικών μονάδων εντός της εν λόγω περιοχής TAC. Ωστόσο, αυτό δεν αποκλείει τη θέσπιση μέτρων για την προστασία συγκεκριμένων λειτουργικών μονάδων.
- (21) Προκειμένου να εφαρμοστεί μια περιφερειακή προσέγγιση για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, κρίνεται σκόπιμη η πρόβλεψη της δυνατότητας λήψης τεχνικών μέτρων στα Δυτικά Ύδατα για όλα τα αποθέματα.
- (22) Όταν το Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη τον σημαντικό αντίκτυπο της ερασιτεχνικής αλιείας στο πλαίσιο των αλιευτικών δυνατοτήτων για ένα συγκεκριμένο απόθεμα, θα πρέπει να είναι σε θέση να καθορίζει ένα TAC για εμπορικά αλιεύματα το οποίο θα λαμβάνει υπόψη την ποσότητα των αλιευμάτων ερασιτεχνικής αλιείας και/ή να θεσπίζει μέτρα περιορισμού της ερασιτεχνικής αλιείας, όπως όρια αλιεύματος και περιόδους απαγόρευσης.

- (23) Για τη συμμόρφωση προς την υποχρέωση εκφόρτωσης που θεσπίζεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, το σχέδιο θα πρέπει να προβλέπει τον περαιτέρω καθορισμό πρόσθετων μέτρων διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
- (24) Θα πρέπει επίσης να καθοριστεί προθεσμία για την υποβολή κοινών συστάσεων από τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον, όπως απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
- (25) Σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, η Επιτροπή θα πρέπει να θεσπίσει διατάξεις για την περιοδική αξιολόγηση της επάρκειας και της αποτελεσματικότητας της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, βάσει επιστημονικής γνωμοδότησης. Το σχέδιο θα πρέπει να αξιολογηθεί... [πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού] και στη συνέχεια ανά πενταετία. Η περίοδος αυτή επιτρέπει την πλήρη εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης και την έγκριση και την εφαρμογή περιφερειοποιημένων μέτρων, καθώς και την παρουσίαση των αποτελεσμάτων για τα αποθέματα και τον τύπο αλιείας. Πρόκειται επίσης για την ελάχιστη περίοδο που απαιτείται από τους επιστημονικούς φορείς.
- (26) Για την προσαρμογή στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο κατά τρόπο έγκαιρο και αναλογικό, καθώς και για τη διασφάλιση της ευελιξίας και της δυνατότητας εξέλιξης ορισμένων μέτρων, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα και την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διενεργεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνώμωνων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση της νομοθεσίας²⁵. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ισότιμη συμμετοχή στην κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματική πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνώμωνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (27) Προκειμένου να παρέχεται ασφάλεια δικαίου, κρίνεται σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι τα μέτρα προσωρινής παύσης που έχουν θεσπιστεί προς επίτευξη των στόχων του εν λόγω σχεδίου μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμα για στήριξη δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶.
- (28) Η εφαρμογή δυναμικών σημείων αναφοράς στο εύρος τιμών της F_{MSY} και στο σημείο αναφοράς διατήρησης εγγυάται ότι οι εν λόγω παράμετροι, οι οποίες είναι ουσιώδεις για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων, δεν θα καταστούν παρωχημένες και

²⁵ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

²⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάρτιση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 1).

το Συμβούλιο θα είναι πάντα σε θέση να χρησιμοποιεί τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις. Επιπλέον, θα πρέπει να ακολουθηθεί αυτή η προσέγγιση που παρέχει δυναμικά σημεία αναφοράς στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για τη διαχείριση των αποθεμάτων στη Βαλτική Θάλασσα. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο ως «βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις» νοούνται οι διαθέσιμες στο κοινό επιστημονικές γνωμοδοτήσεις που υποστηρίζονται από τα πλέον επικαιροποιημένα επιστημονικά δεδομένα και μεθόδους και είτε έχουν εκδοθεί είτε έχουν αναθεωρηθεί από ανεξάρτητους επιστημονικούς φορείς αναγνωρισμένους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε διεθνές επίπεδο. Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/1139²⁷ θα πρέπει να τροποποιηθεί.

- (29) Ο κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008 του Συμβουλίου θα πρέπει να καταργηθούν
- (30) Ο πιθανός οικονομικός και κοινωνικός αντίκτυπος του σχεδίου εκτιμήθηκε δεόντως πριν οριστικοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ένα πολυετές σχέδιο («σχέδιο») για τα ακόλουθα βενθοπελαγικά αποθέματα, συμπεριλαμβανομένων των αποθεμάτων ιχθύων βαθέων υδάτων, στα Δυτικά Ύδατα, συμπεριλαμβανομένων των αλιευτικών δραστηριοτήτων εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων και, στις περιπτώσεις όπου τα αποθέματα αυτά εκτείνονται πέραν των Δυτικών Υδάτων, στα παρακείμενα ύδατά τους:
- (1) Μαύρο σπαθόψαρο (*Aphanopus carbo*) στις υποπεριοχές 1, 2, 4, 6–8, 10 και 14, καθώς και στις διαιρέσεις 3a, 5a–b, 9a, και 12b·
 - (2) Μπερντσιίδες (*Beryx spp.*) στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό·
 - (3) Γρεναδιέρος των βράχων (*Coryphaenoides rupestris*) στη διαίρεση 5b, υποπεριοχές 6 και 7·
 - (4) Λαβράκι (*Dicentrarchus labrax*) στις διαιρέσεις 4b, 4c, 7a και 7d–h·
 - (5) Γάδος (*Gadus morhua*) στη διαίρεση 7a·
 - (6) Γάδος (*Gadus morhua*) στις διαιρέσεις 7e–k·
 - (7) Ζαγκέτα (*Lepidorhombus spp.*) στις διαιρέσεις 4a και 6a·
 - (8) Ζαγκέτα (*Lepidorhombus spp.*) στη διαίρεση 6b·

²⁷

Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1139 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα αποθέματα γάδου, ρέγγας και παπαλίνας της Βαλτικής Θάλασσας και για τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2187/2005 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 191 της 15.7.2016, σ. 1).

- (9) Ζαγκέτα (*Lepidorhombus spp.*) στις διαιρέσεις 7b–k, 8a–b και 8d.
- (10) Ζαγκέτα (*Lepidorhombus spp.*) στις διαιρέσεις 8c και 9a.
- (11) Πεσκαντρίτσα (*Lophiidae*) στις διαιρέσεις 7b–k, 8a–b και 8d.
- (12) Πεσκαντρίτσα (*Lophiidae*) στις διαιρέσεις 8c και 9a.
- (13) Μπακαλιάρος εγκεφίνος (*Melanogrammus aeglefinus*) στη διαίρεση 6b.
- (14) Μπακαλιάρος εγκεφίνος (*Melanogrammus aeglefinus*) στη διαίρεση 7a.
- (15) Μπακαλιάρος εγκεφίνος (*Melanogrammus aeglefinus*) στις διαιρέσεις 7b–k.
- (16) Νταούκι του Ατλαντικού (*Merlangius merlangus*) στις διαιρέσεις 7b, 7c και 7e–k.
- (17) Νταούκι του Ατλαντικού (*Merlangius merlangus*) στην υποπεριοχή 8 και τη διαίρεση 9a.
- (18) Μερλούκιος (*Merluccius merluccius*) στις υποπεριοχές 4, 6 και 7, διαιρέσεις 3a, 8a–b και 8d.
- (19) Μερλούκιος (*Merluccius merluccius*) στις διαιρέσεις 8c και 9a.
- (20) Μουρούνα διπτερύγιος (*Molva dypterygia*) στη διαίρεση 5b, υποπεριοχές 6 και 7.
- (21) Καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) ανά λειτουργική μονάδα στην υποπεριοχή 6 και στη διαίρεση 5b:
 - στο Βόρειο Minch (FU 11).
 - στο Νότιο Minch (FU 12).
 - στο firth of Clyde (FU 13).
 - στη διαίρεση VIa, εκτός των λειτουργικών μονάδων (Δυτικά της Σκωτίας).
- (22) Καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) ανά λειτουργική μονάδα στην υποπεριοχή 7:
 - στην Ανατολική Θάλασσα της Ιρλανδίας (FU 14).
 - στη Δυτική Θάλασσα της Ιρλανδίας (FU 15).
 - στο Porcupine Bank (FU 16).
 - στο Aran grounds (FU 17).
 - στη Θάλασσα της Ιρλανδίας (FU 19).
 - στην Κελτική Θάλασσα (FU 20–21).
 - στον Κόλπο του Μπρίστολ (FU 22).
 - στην υποπεριοχή ICES 7 εκτός των λειτουργικών μονάδων (Νότια Κελτική Θάλασσα, νοτιοδυτικώς της Ιρλανδίας).
- (23) Καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) ανά λειτουργική μονάδα στις διαιρέσεις 8a, 8b, 8d και 8e:
 - στον Νότιο Βискаϊκό Κόλπο (FU 25).
- (24) Καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) ανά λειτουργική μονάδα στις υποπεριοχές 9 και 10 και στη ζώνη CECAF 34.1.1:

- στη Δυτική Γαλικία (FU 26-27)·
 - στα ύδατα της Ιβηρικής (FU 28-29)·
 - στον Κόλπο του Κάδιξ (FU 30)·
- (25) Λυθρίνι πελαγίσιο (*Pagellus bogaraveo*) στην υποπεριοχή 9·
- (26) Λυθρίνι πελαγίσιο (*Pagellus bogaraveo*) στην υποπεριοχή 10·
- (27) Χωματίδα (*Pleuronectes platessa*) στη διαίρεση 7d·
- (28) Χωματίδα (*Pleuronectes platessa*) στη διαίρεση 7e·
- (29) Κίτρινος μπακαλιάρος (*Pollachius pollachius*) στη διαίρεση 7·
- (30) Γλώσσα (*Solea solea*) στην υποπεριοχή 5 της διαίρεσης 6b και στις υποπεριοχές 12 και 14·
- (31) Γλώσσα (*Solea solea*) στις διαιρέσεις 7b και 7c·
- (32) Γλώσσα (*Solea solea*) στη διαίρεση 7d·
- (33) Γλώσσα (*Solea solea*) στη διαίρεση 7e·
- (34) Γλώσσα (*Solea solea*) στις διαιρέσεις 7f και 7g·
- (35) Γλώσσα (*Solea solea*) στις διαιρέσεις 7h, 7j και 7k·
- (36) Γλώσσα (*Solea solea*) στη διαιρέσεις 8a και 8b·
- (37) Γλώσσα (*Solea solea*) στις διαιρέσεις 8c και 9a.

Όταν η επιστημονική γνωμοδότηση υποδεικνύει μεταβολή στη γεωγραφική κατανομή των αποθεμάτων που απαριθμούνται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δύναται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 15 για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού, προσαρμόζοντας τις περιοχές που καθορίζονται ανωτέρω ώστε να αντικατοπτρίζουν τη συγκεκριμένη μεταβολή. Οι εν λόγω προσαρμογές δεν επεκτείνουν τις ζώνες αποθεμάτων πέραν των ενωσιακών υδάτων των υποπεριοχών 4 έως 10 και των ζωνών CECAF 34.1.1, 34.1.2 και 34.2.0.

2. Όταν, βάσει επιστημονικής γνωμοδότησης, η Επιτροπή κρίνει ότι ο κατάλογος των αποθεμάτων που περιλαμβάνεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο θα πρέπει να τροποποιηθεί, δύναται να υποβάλει πρόταση για την τροποποίηση του εν λόγω καταλόγου.
3. Όσον αφορά τα παρακείμενα ύδατα που καλύπτονται από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ισχύουν μόνο τα άρθρα 4 και 6 και τα μέτρα που αφορούν τις αλιευτικές δυνατότητες σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού.
4. Ο παρών κανονισμός ισχύει επίσης για τα παρεμπίπτοντα αλιεύματα που αλιεύονται στα Δυτικά Ύδατα κατά την αλιεία των αποθεμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου το εύρος τιμών των σημείων αναφοράς F_{MSY} και οι διασφαλίσεις που συνδέονται με τη βιομάζα για τα εν λόγω αποθέματα καθορίζονται βάσει άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης που θεσπίζουν πολυετή σχέδια, ισχύουν το συγκεκριμένο εύρος τιμών και οι συγκεκριμένες διασφαλίσεις.
5. Ο παρών κανονισμός καθορίζει επίσης τις λεπτομέρειες για την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης στα ενωσιακά ύδατα των Δυτικών Υδάτων για όλα τα

αποθέματα ειδών στα οποία εφαρμόζεται η υποχρέωση εκφόρτωσης σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

6. Ο παρών κανονισμός προβλέπει τεχνικά μέτρα, όπως ορίζονται στο άρθρο 8, τα οποία ισχύουν στα Δυτικά Ύδατα για οποιοδήποτε απόθεμα.

Άρθρο 2 *Ορισμοί*

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, πέραν των ορισμών που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/98 του Συμβουλίου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «Δυτικά Ύδατα»: τα Βορειοδυτικά Ύδατα [υποπεριοχές ICES 5 (εκτός της 5α και μόνο ενωσιακά ύδατα των 5β), 6 και 7] και τα Νοτιοδυτικά Ύδατα [υποπεριοχές ICES 8, 9 και 10 (ύδατα γύρω από τις Αζόρες) και ζώνες CECAF 34.1.1, 34.1.2 και 34.2.0 (ύδατα γύρω από τη Μαδέρα και τις Κανάριες Νήσους)]·
- (2) «Εύρος τιμών F_{MSY} »: το εύρος τιμών που προσδιορίζεται βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, συγκεκριμένα από το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση των Θαλασσών (ΔΣΕΘ/ICES), όπου όλα τα επίπεδα θνησιμότητας λόγω αλιείας εντός του συγκεκριμένου εύρους τιμών έχουν μακροπρόθεσμα ως αποτέλεσμα τις μέγιστες βιώσιμες αποδόσεις, στο πλαίσιο του δεδομένου αλιευτικού προτύπου και των υφιστάμενων μέσων περιβαλλοντικών συνθηκών και χωρίς να θίγεται σημαντικά η αναπαραγωγική διαδικασία των σχετικών αποθεμάτων. Καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να συνεπάγεται μείωση της μακροπρόθεσμης απόδοσης που δεν υπερβαίνει το 5 % σε σύγκριση με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Είναι απαραίτητο, ούτως ώστε η πιθανότητα μείωσης του αποθέματος κάτω από το οριακό σημείο αναφοράς για τη βιομάζα του αποθέματος αναπαραγωγής (B_{lim}) να μην υπερβαίνει το 5 %·
- (3) « $MSY F_{lower}$ »: η κατώτατη τιμή του εύρους τιμών F_{MSY} ·
- (4) « MSY_{upper} »: η υψηλότερη τιμή του εύρους τιμών F_{MSY} ·
- (5) «Τιμή του σημείου F_{MSY} »: η τιμή της εκτιμώμενης θνησιμότητας λόγω αλιείας, η οποία με το δεδομένο αλιευτικό πρότυπο και τις τρέχουσες περιβαλλοντικές συνθήκες παρέχει τη μακροπρόθεσμη μέγιστη απόδοση·
- (6) «Κατώτατο εύρος τιμών F_{MSY} »: το εύρος τιμών που περιέχει τιμές από το $MSY F_{lower}$ έως την τιμή του σημείου F_{MSY} ·
- (7) «Ανώτατο εύρος τιμών F_{MSY} »: το εύρος τιμών που περιέχει τιμές από την τιμή του σημείου F_{MSY} έως το $MSY F_{upper}$ ·
- (8) « B_{lim} »: το σημείο αναφοράς του μεγέθους του αποθέματος που παρέχεται σύμφωνα με τη βέλτιστη διαθέσιμη επιστημονική γνωμοδότηση, ιδίως από το ICES, κάτω από το οποίο μπορεί να εμφανίζεται μειωμένη ικανότητα αναπαραγωγής·
- (9) « $MSY B_{trigger}$ »: το σημείο αναφοράς για τη βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής ή στην περίπτωση της καραβίδας, για την αφθονία, που προσδιορίζεται βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, συγκεκριμένα από το ICES, κάτω από το οποίο πρέπει να ληφθούν ειδικά και κατάλληλα μέτρα διαχείρισης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ποσοστά εκμετάλλευσης σε συνδυασμό με τις

φυσικές διακυμάνσεις ανασυστήνουν τα αποθέματα σε επίπεδα ανώτερα εκείνων που είναι ικανά να αποφέρουν μακροπρόθεσμα MBA.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 3 Στόχοι

1. Το σχέδιο συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, ειδικότερα όσον αφορά την εφαρμογή της προληπτικής προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας, και έχει ως σκοπό να διασφαλίσει ότι η εκμετάλλευση των ζώντων θαλάσσιων βιολογικών πόρων αποκαθιστά και διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα που μπορούν να αποφέρουν MBA.
2. Το σχέδιο συμβάλλει στην εξάλειψη των απορρίψεων, μέσω της αποφυγής και της μείωσης, στο μέτρο του δυνατού, των ανεπιθύμητων αλιευμάτων, και στην υλοποίηση της υποχρέωσης εκφόρτωσης, η οποία θεσπίζεται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, για τα είδη που υπόκεινται σε όρια αλιευμάτων και στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός.
3. Το σχέδιο εφαρμόζει την οικοσυστημική προσέγγιση ως προς τη διαχείριση της αλιείας για να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Συνάδει με την περιβαλλοντική νομοθεσία της Ένωσης, και ειδικότερα με τον στόχο της επίτευξης καλής περιβαλλοντικής κατάστασης έως το 2020, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ και τους στόχους που τίθενται στα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ και στα άρθρα 6 και 12 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου.
4. Συγκεκριμένα, το σχέδιο στοχεύει:
 - α) να διασφαλίσει ότι πληρούνται οι όροι που περιγράφονται στο χαρακτηριστικό ποιοτικής περιγραφής 3 που περιέχεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2008/56/ΕΚ· και
 - β) να συμβάλει στην υλοποίηση των λοιπών σχετικών χαρακτηριστικών ποιοτικής περιγραφής που περιέχονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2008/56/ΕΚ κατ' αναλογία με τον ρόλο που διαδραματίζει η αλιεία στην υλοποίησή τους.
5. Τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο λαμβάνονται σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις. Στις περιπτώσεις όπου τα δεδομένα είναι ανεπαρκή, θα πρέπει να επιδιωχθεί συγκρίσιμος βαθμός διατήρησης των σχετικών αποθεμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 4 Στόχοι

1. Ο στόχος της θνησιμότητας λόγω αλιείας σύμφωνα με το εύρος τιμών της F_{MSY} που ορίζεται στο άρθρο 2 επιτυγχάνεται το συντομότερο δυνατό και σε προοδευτική, αυξητική βάση έως το 2020 για τα αποθέματα που παρατίθενται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και διατηρείται κατόπιν εντός του εύρους τιμών της F_{MSY} , σύμφωνα με το παρόν άρθρο.
2. Το συγκεκριμένο εύρος τιμών της F_{MSY} με βάση το παρόν σχέδιο ζητείται από το ICES.
3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, όταν το Συμβούλιο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες για ένα απόθεμα, καθορίζει τις εν λόγω δυνατότητες εντός του κατώτατου εύρους F_{MSY} που είναι διαθέσιμο τη δεδομένη στιγμή για το εν λόγω απόθεμα.
4. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 3, οι αλιευτικές δυνατότητες μπορούν να καθορίζονται σε επίπεδα χαμηλότερα του εύρους τιμών της F_{MSY} .
5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 3 και 4, οι αλιευτικές δυνατότητες ενός αποθέματος μπορούν να καθορίζονται σύμφωνα με το ανώτατο εύρος της F_{MSY} που είναι διαθέσιμο τη δεδομένη στιγμή για το εν λόγω είδος, υπό την προϋπόθεση ότι το απόθεμα στο οποίο γίνεται αναφορά στο άρθρο 1 παράγραφος 1 είναι πάνω από το $MSY B_{trigger}$:
 - α) εάν, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων ή αποδείξεων, είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 3 όσον αφορά τη μεικτού τύπου αλιεία·
 - β) εάν, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων ή αποδείξεων, είναι αναγκαίο προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής ζημιάς σε ένα απόθεμα εξαιτίας της δυναμικής των αποθεμάτων εντός ενός συγκεκριμένου είδους ή μεταξύ ειδών· ή
 - γ) προκειμένου να περιοριστούν οι διακυμάνσεις των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ διαδοχικών ετών στο 20 % κατ' ανώτατο όριο.
6. Σε κάθε περίπτωση οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται κατά τρόπο ώστε να είναι μικρότερη του 5 % η πιθανότητα να κατέλθει η βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής κάτω από το οριακό σημείο αναφοράς για τη βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής (B_{lim}).

Άρθρο 5 Διαχείριση αποθεμάτων παρεπιπτόντων αλιευμάτων

1. Τα μέτρα διαχείρισης για τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 4, συμπεριλαμβανομένων κατά περίπτωση των αλιευτικών δυνατοτήτων,

καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και συμβαδίζουν με τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 3.

2. Η διαχείριση των εν λόγω αποθεμάτων θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την προληπτική προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, σε περίπτωση που δεν υπάρχουν επαρκείς επιστημονικές πληροφορίες.
3. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, η διαχείριση της μεικτής αλιείας όσον αφορά τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού λαμβάνει υπόψη τη δυσκολία της ταυτόχρονης αλίευσης όλων των αποθεμάτων επιτυγχάνοντας MBA, ιδίως σε καταστάσεις όπου αυτό οδηγεί σε πρόωρη απαγόρευση της αλιείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Άρθρο 6

Σημεία αναφοράς διατήρησης

Τα ακόλουθα σημεία αναφοράς διατήρησης για τη διαφύλαξη της πλήρους αναπαραγωγικής ικανότητας των αποθεμάτων που καθορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 ζητούνται από το ICES βάσει του παρόντος σχεδίου:

- α) το $MSY B_{trigger}$ για τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1.
- β) το B_{lim} για τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1.

Άρθρο 7

Διασφαλίσεις

1. Όταν, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, για οποιοδήποτε δεδομένο έτος η βιομάζα αναπαραγωγής και, στην περίπτωση των αποθεμάτων καραβίδας, η αφθονία οποιουδήποτε από τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 είναι κατώτερη του $MSY B_{trigger}$, θεσπίζονται όλα τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα ώστε να διασφαλιστεί η ταχεία επάνοδος του σχετικού αποθέματος ή της σχετικής λειτουργικής μονάδας σε επίπεδα ανώτερα από εκείνα που μπορεί να διασφαλίσουν τη MBA. Ειδικότερα, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 παράγραφοι 3 και 5, οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται σε επίπεδα που συνάδουν με θνησιμότητα λόγω αλιείας που είναι κατώτερη από το ανώτατο εύρος τιμών FMSY, λαμβανομένης υπόψη της μείωσης της βιομάζας.
2. Όταν, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, η βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής και, στην περίπτωση των αποθεμάτων καραβίδας, η αφθονία οποιουδήποτε από τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 είναι κατώτερη του B_{lim} , θεσπίζονται περαιτέρω διορθωτικά μέτρα ώστε να διασφαλιστεί η ταχεία επάνοδος του σχετικού αποθέματος ή της σχετικής λειτουργικής μονάδας σε επίπεδα ανώτερα από εκείνα που μπορεί να διασφαλίσουν τη MBA. Ειδικότερα, τα εν λόγω διορθωτικά μέτρα, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 παράγραφοι 3 και 5, μπορεί να περιλαμβάνουν

την αναστολή της στοχευόμενης αλιείας του σχετικού αποθέματος ή λειτουργικής μονάδας, καθώς και την κατάλληλη μείωση των αλιευτικών δυνατοτήτων.

3. Τα διορθωτικά μέτρα του παρόντος άρθρου μπορούν να περιλαμβάνουν:
 - α) μέτρα έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013·
 - β) μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος κανονισμού.
4. Τα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο λαμβάνονται ανάλογα με τη φύση, τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και τον επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα της κατάστασης κατά την οποία η βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής και στην περίπτωση της καραβίδας η αφθονία, είναι κατώτερη από τα επίπεδα που αναφέρονται στο άρθρο 6.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 8 *Τεχνικά μέτρα*

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος κανονισμού και το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού σχετικά με τα ακόλουθα τεχνικά μέτρα:
 - α) τις προδιαγραφές των χαρακτηριστικών των αλιευτικών εργαλείων και τους κανόνες που ρυθμίζουν τη χρήση τους, προκειμένου να διασφαλιστεί ή να βελτιωθεί η επιλεκτικότητα, να μειωθούν τα ανεπιθύμητα αλιεύματα ή να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις στο οικοσύστημα·
 - β) τις προδιαγραφές τροποποιήσεων ή πρόσθετων διατάξεων στα αλιευτικά εργαλεία, προκειμένου να διασφαλιστεί ή να βελτιωθεί η επιλεκτικότητα, να μειωθούν τα ανεπιθύμητα αλιεύματα ή να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις στο οικοσύστημα·
 - γ) τους περιορισμούς ή την απαγόρευση χρήσης ορισμένων αλιευτικών εργαλείων καθώς και αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ορισμένες περιοχές ή χρονικές περιόδους, προκειμένου να προστατευθούν οι γεννήτορες, οι ιχθύες κάτω του ελαχίστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης ή τα είδη ιχθύων εκτός αλιευτικού στόχου, ή να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις στο οικοσύστημα· και
 - δ) τα ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης για οποιοδήποτε από τα αποθέματα για τα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία των ιχθυδίων των θαλάσσιων οργανισμών.
2. Τα μέτρα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου συμβάλλουν στην επίτευξη των σκοπών που ορίζονται στο άρθρο 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΑΛΙΕΥΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 9 *Αλιευτικές δυνατότητες*

1. Κατά την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων που έχουν στη διάθεσή τους σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν την πιθανή σύνθεση των αλιευμάτων των σκαφών που συμμετέχουν σε αλιεία μεικτού τύπου.
2. Τα κράτη μέλη δύνανται, έπειτα από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.
3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7, το σύνολο επιτρεπόμενων αλιευμάτων για τα αποθέματα καραβίδας στα Δυτικά Ύδατα είναι το άθροισμα των ορίων αλιευμάτων των λειτουργικών μονάδων και των στατιστικών τετραγώνων εκτός των λειτουργικών μονάδων.
4. Όταν οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις υποδεικνύουν ότι η ερασιτεχνική αλιεία έχει σημαντικό αντίκτυπο στη θνησιμότητα λόγω αλιείας ενός συγκεκριμένου αποθέματος, το Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη το γεγονός αυτό και δύναται να περιορίσει την ερασιτεχνική αλιεία κατά τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων, προκειμένου να αποφευχθεί η υπέρβαση του συνολικού στόχου της θνησιμότητας λόγω αλιείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΚΦΟΡΤΩΣΗΣ

Άρθρο 10 *Διατάξεις σχετιζόμενες με την υποχρέωση εκφόρτωσης στα ενωσιακά ύδατα των Δυτικών Υδάτων*

Για όλα τα αποθέματα των Δυτικών Υδάτων στα οποία εφαρμόζεται η υποχρέωση εκφόρτωσης σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος κανονισμού και το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού, διευκρινίζοντας τις λεπτομέρειες της εν λόγω υποχρέωσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 5 στοιχεία α) έως ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΡΟΙ

Άρθρο 11

Άδειες αλίευσης και όρια ικανότητας

1. Για καθεμία από τις ζώνες ICES που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος εκδίδει άδειες αλίευσης σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου για τα σκάφη τα οποία φέρουν τη σημαία του και τα οποία συμμετέχουν σε αλιευτικές δραστηριότητες στη συγκεκριμένη περιοχή. Στις εν λόγω άδειες αλίευσης, τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να περιορίσουν τη συνολική αλιευτική ικανότητα εκφραζόμενη σε kW των σκαφών που χρησιμοποιούν συγκεκριμένο αλιευτικά εργαλεία.
2. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει και διατηρεί κατάλογο των σκαφών που κατέχουν την άδεια αλίευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τον οποίο δημοσιοποιεί στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη μέσω της επίσημης ιστοσελίδας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Άρθρο 12

Αρχές και στόχοι της διαχείρισης των αποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος μεταξύ Ένωσης και τρίτων χωρών

1. Στην περίπτωση αποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος τα οποία εκμεταλλεύονται επίσης τρίτες χώρες, η Ένωση επιδιώκει να συνεργαστεί με τις εν λόγω τρίτες χώρες με σκοπό να διασφαλίσει ότι η διαχείριση των αποθεμάτων αυτών γίνεται με τρόπο βιώσιμο που συνάδει με τους στόχους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, συγκεκριμένα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 αυτού, καθώς και του παρόντος κανονισμού. Όταν δεν συνάπτεται επίσημη συμφωνία, η Ένωση καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια να επιτύχει κοινές ρυθμίσεις για την αλίευση τέτοιων αποθεμάτων προκειμένου να καταστεί δυνατή η βιώσιμη διαχείριση, προωθώντας έτσι ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις της Ένωσης.
2. Στο πλαίσιο της από κοινού διαχείρισης των αποθεμάτων με τρίτες χώρες, η Ένωση δύναται να ανταλλάξει αλιευτικές δυνατότητες με τρίτες χώρες σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 13

Περιφερειακή συνεργασία

1. Το άρθρο 18 παράγραφοι 1 έως 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 εφαρμόζεται στα μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 10 του παρόντος κανονισμού.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στα Βορειοδυτικά Ύδατα, καθώς και τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στα Νοτιοδυτικά Ύδατα, δύνανται να υποβάλλουν κοινές συστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, για πρώτη φορά το αργότερο δώδεκα μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και, στη συνέχεια, δώδεκα μήνες από κάθε υποβολή της αξιολόγησης του σχεδίου, σύμφωνα με το άρθρο 14. Μπορούν επίσης να υποβάλλουν τέτοιες συστάσεις όταν το κρίνουν αναγκαίο, ιδίως σε περίπτωση αιφνίδιας μεταβολής της κατάστασης οποιουδήποτε εκ των αποθεμάτων για τα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός. Οι κοινές συστάσεις για μέτρα που αφορούν δεδομένο ημερολογιακό έτος υποβάλλονται το αργότερο έως την 1η Ιουλίου του προηγούμενου έτους.
3. Οι εξουσίες που ανατίθενται δυνάμει των άρθρων 8 και 10 του παρόντος κανονισμού δεν θίγουν τις εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή δυνάμει άλλων διατάξεων του ενωσιακού δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Αξιολόγηση του σχεδίου

[Πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού], και στη συνέχεια κάθε πέντε έτη, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο του σχεδίου στα αποθέματα για τα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός και στις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων, ιδίως όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 3.

Άρθρο 15

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, άρθρο 8 και άρθρο 10 ισχύει για πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετίας. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν σχετικές αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 1 παράγραφος 1, άρθρο 8 και άρθρο 10 εξουσιοδότηση μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των ήδη σε ισχύ κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες οι οποίοι ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που

καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση της νομοθεσίας της 13ης Απριλίου 2016²⁸.

5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1, άρθρο 8 και άρθρο 10 τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΙ

ΣΤΗΡΙΞΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ

Άρθρο 16

Στήριξη εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας

Τα μέτρα προσωρινής παύσης που θεσπίζονται προκειμένου να επιτευχθούν οι σκοποί του σχεδίου θεωρούνται προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων για τους σκοπούς του άρθρου 33 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΙΙ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2016/1139

Άρθρο 17

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1139

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/1139 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο άρθρο:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2187/2005. Επιπλέον, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «πελαγικά αποθέματα»: τα αποθέματα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως η) του παρόντος κανονισμού και κάθε συνδυασμός αυτών·

²⁸

Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας.

2) «Εύρος τιμών FMSY»: το εύρος τιμών που προσδιορίζεται βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, συγκεκριμένα από το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση των Θαλασσών (ΔΣΕΘ/ICES, όπου όλα τα επίπεδα θνησιμότητας λόγω αλιείας εντός του συγκεκριμένου εύρους τιμών έχουν μακροπρόθεσμα ως αποτέλεσμα τις μέγιστες βιώσιμες αποδόσεις, στο πλαίσιο του δεδομένου αλιευτικού προτύπου και των υφιστάμενων μέσων περιβαλλοντικών συνθηκών και χωρίς να θίγεται σημαντικά η αναπαραγωγική διαδικασία των σχετικών αποθεμάτων. Καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να συνεπάγονται μείωση της μακροπρόθεσμης απόδοσης που δεν υπερβαίνει το 5 % σε σύγκριση με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Είναι απαράβιαστο, ούτως ώστε η πιθανότητα μείωσης των αποθεμάτων κάτω του οριακού σημείου αναφοράς για τη βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής (Blim) να μην υπερβαίνει το 5 %.

3) «MSY Flower»: η κατώτατη τιμή του εύρους τιμών FMSY.

4) «MSY Fupper»: η υψηλότερη τιμή του εύρους τιμών FMSY.

5) «Τιμή του σημείου FMSY»: η τιμή της εκτιμώμενης θνησιμότητας λόγω αλιείας, η οποία με το δεδομένο αλιευτικό πρότυπο και τις τρέχουσες περιβαλλοντικές συνθήκες παρέχει τη μακροπρόθεσμη μέγιστη απόδοση.

6) «Κατώτατο εύρος τιμών FMSY»: το εύρος τιμών που περιέχει τιμές από το MSY Flower έως την τιμή του σημείου FMSY.

7) «Ανώτατο εύρος τιμών FMSY»: το εύρος τιμών που περιέχει τιμές από την τιμή του σημείου FMSY έως το MSY Fupper.

8) «Blim»: το σημείο αναφοράς του μεγέθους του αποθέματος που παρέχεται σύμφωνα με τη βέλτιστη διαθέσιμη επιστημονική γνωμοδότηση, ιδίως από το ICES, κάτω από το οποίο μπορεί να εμφανίζεται μειωμένη ικανότητα αναπαραγωγής.

9) «MSY Btrigger»: το σημείο αναφοράς για τη βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής που προσδιορίζεται βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, συγκεκριμένα από το ICES, κάτω από το οποίο πρέπει να ληφθούν ειδικά και κατάλληλα μέτρα διαχείρισης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ποσοστά εκμετάλλευσης σε συνδυασμό με τις φυσικές διακυμάνσεις ανασυστήνουν τα αποθέματα σε επίπεδα ανώτερα εκείνων που είναι ικανά να αποφέρουν μακροπρόθεσμα MBA.

10) «ενδιαφερόμενα κράτη μέλη»: τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό ενδιαφέρον, ήτοι η Δανία, η Γερμανία, η Εσθονία, η Λετονία, η Λιθουανία, η Πολωνία, η Φινλανδία και η Σουηδία.»

2. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο άρθρο:

*«Άρθρο 4
Στόχοι*

1. Ο στόχος της θνησιμότητας λόγω αλιείας σύμφωνα με το εύρος τιμών της F_{MSY} που ορίζεται στο άρθρο 2 επιτυγχάνεται το συντομότερο δυνατό και σε προοδευτική, αυξητική βάση έως το 2020 για τα αποθέματα που παρατίθενται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και διατηρείται κατόπιν εντός του εύρους τιμών της F_{MSY} , σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

2. Το συγκεκριμένο εύρος τιμών της F_{MSY} με βάση το παρόν σχέδιο ζητείται από το ICES.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, όταν το Συμβούλιο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες για ένα απόθεμα, καθορίζει τις εν λόγω δυνατότητες εντός του κατώτατου εύρους F_{MSY} που είναι διαθέσιμο τη δεδομένη στιγμή για το εν λόγω απόθεμα.

4. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 3, οι αλιευτικές δυνατότητες μπορούν να καθορίζονται σε επίπεδα χαμηλότερα του εύρους τιμών της F_{MSY} .

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 3 και 4, οι αλιευτικές δυνατότητες ενός αποθέματος μπορούν να καθορίζονται σύμφωνα με το ανώτατο εύρος της F_{MSY} που είναι διαθέσιμο τη δεδομένη στιγμή για το εν λόγω είδος, υπό την προϋπόθεση ότι το απόθεμα στο οποίο γίνεται αναφορά στο άρθρο 1 παράγραφος 1 είναι πάνω από το $MSY B_{trigger}$:

- α) εάν, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων ή αποδείξεων, είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 3 όσον αφορά τη μεικτού τύπου αλιεία·
- β) εάν, βάσει των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων ή αποδείξεων, είναι αναγκαίο προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής ζημιάς σε ένα απόθεμα εξαιτίας της δυναμικής των αποθεμάτων εντός ενός συγκεκριμένου είδους ή μεταξύ ειδών· ή
- γ) προκειμένου να περιοριστούν οι διακυμάνσεις των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ διαδοχικών ετών στο 20 % κατ' ανώτατο όριο.

6. Σε κάθε περίπτωση, οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται κατά τρόπο ώστε να είναι μικρότερη του 5 % η πιθανότητα να κατέλθει η βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής κάτω από το οριακό σημείο αναφοράς για τη βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής (B_{lim}).»

3. Στο Κεφάλαιο III παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο μετά το άρθρο 4:

*«Άρθρο 4α
Σημεία αναφοράς διατήρησης*

Τα ακόλουθα σημεία αναφοράς διατήρησης για τη διαφύλαξη της πλήρους αναπαραγωγικής ικανότητας των αποθεμάτων που καθορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 ζητούνται από το ICES βάσει του παρόντος σχεδίου:

- α) το $MSY B_{trigger}$ για τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1·
- β) το B_{lim} για τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1.»

4. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

*«Άρθρο 5
Διασφαλίσεις*

- 1. Όταν, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, για οποιοδήποτε δεδομένο έτος η βιομάζα αναπαραγωγής οποιουδήποτε από τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 είναι κατώτερη του $MSY B_{trigger}$, θεσπίζονται όλα τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα ώστε να διασφαλιστεί η ταχεία επάνοδος του σχετικού αποθέματος σε επίπεδα ανώτερα από εκείνα που μπορεί να διασφαλίσουν τη ΜΒΑ. Ειδικότερα, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4

παράγραφοι 3 και 5, οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται σε επίπεδα που συνάδουν με θνησιμότητα λόγω αλιείας που είναι κατώτερη από το ανώτατο εύρος τιμών F_{MSY} , λαμβανομένης υπόψη της μείωσης της βιομάζας.

2. Όταν, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, η βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής οποιουδήποτε από τα αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 είναι κατώτερη του $B_{trigger}$, θεσπίζονται περαιτέρω διορθωτικά μέτρα ώστε να διασφαλιστεί η ταχεία επάνοδος του σχετικού αποθέματος σε επίπεδα ανώτερα από εκείνα που μπορεί να διασφαλίσουν τη ΜΒΑ. Ειδικότερα, τα εν λόγω διορθωτικά μέτρα, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 παράγραφοι 3 και 5, περιλαμβάνουν την αναστολή της στοχευόμενης αλιείας του σχετικού αποθέματος, καθώς και την κατάλληλη μείωση των αλιευτικών δυνατοτήτων.
3. Τα διορθωτικά μέτρα του παρόντος άρθρου μπορούν να περιλαμβάνουν:
 - α) μέτρα έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013·
 - β) μέτρα σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 του παρόντος κανονισμού.
4. Τα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο λαμβάνονται ανάλογα με τη φύση, τη σοβαρότητα, τη διάρκεια και τον επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα της κατάστασης κατά την οποία η βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής είναι κατώτερη από τα επίπεδα που αναφέρονται στο άρθρο 4α.»
5. Τα παραρτήματα Ι και ΙΙ απαλείφονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΥ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18 *Καταργήσεις*

1. Οι ακόλουθοι κανονισμοί καταργούνται:
 - α) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 811/2004·
 - β) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2166/2005·
 - γ) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 388/2006·
 - δ) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 509/2007·
 - ε) κανονισμός (ΕΚ) 1300/2008.
2. Οι παραπομπές στους καταργηθέντες κανονισμούς θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 19 *Έναρξη ισχύος*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος